

Ob občinskem prazniku v Trzinu so odkrili tudi nov spomenik žrtvam NOB v predilniškem parku. Foto: F. Perdan

Cesta partizanov Jamnik — Dražgoše odprta

V nedeljo, 3. avgusta je narodni heroj in udeleženec bitke v Dražgošah Tone Dežman-Tonček slovesno izročil prometu 4 kilometre dolgo partizansko cesto Jamnik—Dražgoše. Cesta bo povezovala najbolj znani partizanski vasi na obronkih Ječovice in je za prebivalce velika pridobitev. Med gosti, ki so prihiteli na otvoritev, smo opazili tudi podpredsednika republiškega izvršnega sveta Vinka Hafnerja, predsednika občinskih skupščin iz Kranja in Škofje Loke Slavka Zalo-

karja in Zdravka Krvino ter mnoge partizane, ki so med NOB bili v teh krajih.

Predsednik gradbenega odbora Matevž Kordež je orisal potek gradnje te ceste in se zahvalil vsem, ki so priskočili na pomoč, posebno občinski skupščinam v Kranju, Škofji Loki in Radovljici ter gospodarskim organizacijam iz omenjenih občin. Z gradnjo so pričeli aprila 1968. leta. Do sedaj so zbrali že 20 milijonov starih dinarjev, zagotovljene imajo še nadaljnje tri,

za dokončno ureditev ceste pa bodo potrebovali še 10 milijonov starih dinarjev. Upajo, da jih bodo dobili.

Po otvoritvi se je kolona avtomobilov odpeljala proti Dražgošam, kjer je bilo partizansko srečanje.

J. Košnjek

V SOBOTO
NAGRADNA KRIZANKA
GORENJSKEGA SEJMA

Narodni heroj Tone Dežman-Tonček je v nedeljo popoldne izročil prometu dolgo pričakovano partizansko cesto Jamnik—Dražgoše. Foto: F. Perdan

Občinski praznik v Trzinu

Spomenik je simbol borbe in napredka

Slavnostna seja občinske skupščine in odkritje spomenika 400 borcev in žrtvam NOB v nedeljo dopoldne sta bili osrednji slovesnosti ob trziškem občinskem prazniku. Po mestu je plapolalo nešteto zastav, na ulicah pa so odmevali taktili koračnic in borbenih partizanskih pesmi. Ob novem spomeniku v predilniškem parku se je zbrala taka množica ljudi, kakršne v Trzinu že dolgo ni bilo. Pogled nanjo je dal vedeti, da se bo v tem mestu zgodilo nekaj veličastnega in pomembnega.

Ob desatih dopoldne se je v dvorani Cankarjevega doma začela slavnostna seja družbeno-političnega zbora občine. Razen predstavnikov družbenih in gospodarskih organizacij občine so ji prisostvovali še republiški poslanci, delegacije iz pobratenih mest, predstavniki internirancev iz Ljubljane, prvoborci, borci Kokrškega odreda ter gostje iz gorenjskih občin. Posebno toplo so pozdravili komandanta in komisarja kokrškega odreda Staneta Prezelja in Petra Bratkoviča.

Zbranim je spregovoril predsednik občinske skupščine Marjan Bizjak. Orisal je pomen praznovanja in dejal, da je to spomin na prve žrtve pod Storžičem ter na ustanovitev Kokrškega odreda pred petindvajsetimi oziroma sedemindvajsetimi leti. Tej partizanski enoti je občina pred dvema letoma podarila tudi domicil. V kratkih be-

sedah je opisal gospodarsko in družbeno rast občine, ki v zadnjih letih ni bila majhna. Za njim je govoril župan pobratenega mesta Sainte Marie aux Mines, gospod Bauman. V slovenščini je pozdravil občane Trzina in jim zaželel veliko uspehov in sreče: »Tako plemenito dejanje, kot je naše pobratenje, se mora še razvijati.« Njegov govor so prisotni sprejeli z navdušenjem in aplavzom.

Nato je povorka, v kateri so bile tudi godbe iz Trzina, doma JLA iz Ljubljane in pobratenega mesta Sainte Marie aux Mines v prekrasnih živopisanih uniformah, krenila proti spomeniku.

Pred postrojenimi borci Kokrškega odreda, praporci, pripadniki JLA, teritorialnih enot, predvojaške vzgoje ter številnimi občani, je predsednik skupščine Marjan Bizjak odkril spomenik, ki je delo akademskega kiparja Stojana Batiča in arhitekta Cirila Oblaka.

O samem spomeniku je govoril Peharc Andrej. Dejal je, da se s tem oddolžujemo žrtvam, ki so padle za svobodo, noseč v srcu revolucionarni polet. Zahvalil se je prebivalcem občine, saj so oni s samoprispevkom zbrali 12 od 43 milijonov, kolikor je spomenik skupaj s kulturnimi prostori stal. Za njim je govoril še tovariš Stegnar, predvojni komunist, ki je orisal NOB v trziški občini ter slavno pot Kokrškega odreda. Trzičanom je ponovno spregovoril tudi gospod Bauman.

V kulturnem programu so poleg že omenjenih godb na pihala sodelovali še recitatorji in Prešernov zbor iz Kranja.

J. Košnjek

mešanica kav
EKSTRA

**VSAKOMUR PRIJA
KAVA ŠPECERIJA**

K I K.

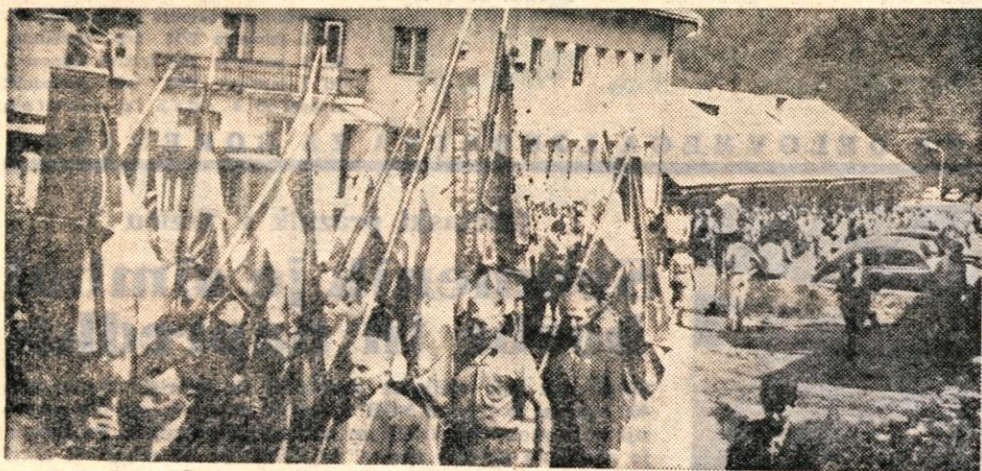
**MEDNARODNI
GORENJSKI**

V KRANJU, OD 8. DO 19. VIII. 1969

Izkoristite 25% popust na železnici in na avtobusnih progah LJUBLJANA TRANSPORT

sejem

V nedeljo se je v Kropi zbralo nad 200 kurirjev

Slavnostna seja družbeno političnega zbora občinske skupščine v Trzinu. Foto: F. Perdan

V Kranju so v petek odkrili spominsko ploščo »Pri Felnerju« (Vodopivčeva 9), kjer je bila 1920. leta ustanovljena Socialistična delavska stranka za mesto Kranj. Foto: F. Perdan

Javka pod Jelovico

Po petindvajsetih letih svede so se partizanski kurirji Slovenije v nedeljo, 3. avgusta prvič zbrali v Kropi. Od približno 600 do 800 še živelih borcev-kurirjev naše republike se je javka (tako so kurirji imenovali med vojno dogovorjene sestanke, na katerih so izmenjali pošto) v Kropi zbralo nad 200 kurirjev. Gostoljubna žebljarska, partizanska Kropa pa je ob tej priložnosti privabila tudi veliko okoličanov in tudi udeležencev iz Kranja, Radovljice, Bleda in drugih krajev Gorenjske. V kulturnem programu je sodelovala znana godba iz Gorij, domači pevski zbor Stane Zagar ter učenci šole iz Lipnice.

Predsednik krajevnega združenja borcev NOV Kro-

pa Ludvik Šmitek je v svojem pozdravnem govoru na osrednji prireditvi poudaril delavsko in revolucionarno delovanje v Kropi, nekdanji komisar partizanskih kurirjev Gorenjske Jože Peklaj je osvetlil vlogo kurirjev v času NOB, predsednik skupščine občine Radovljica Stanko Kajdiž pa je orisal naš osvobodilni boj in njegov pomen v mednarodnem pomenu ter našo današnjo miroljubno pot.

Zbor kurirjev, na katerem je bil tudi podpredsednik IS Slovenije Vinko Hafner in drugi predstavniki republiških organizacij in ustanov kakor tudi delegacije bivših kurirjev iz koroškega in tržaškega območja, je potem potekal v prijetnem družabnem srečanju.

K. M.

Žalna komemoracija pod Storžičem

Včeraj, 5. avgusta popoldan, je bila pri spomeniku devetih borcev pod Storžičem žalna komemoracija, s katero so občani počastili spomin na prve žrtve osvobodilne borbe v občini Trzin. Tega dne pred 28 leti je namreč močna skupina Nemcev obkolila in požgala Kočo pod Storžičem, v kateri so se zadrževali partizani. Samo štirim je uspelo uiti. Spomenik stoji na pogorišču nekdanje kočice.

Slovesnosti se je poleg predstavnikov družbeno-političnih organizacij ter številnih občanov udeležil tudi Andrej Brovč, edina še živa priča pokola. Prisotnim je pripovedoval o dogodkih pred več kot četrt stoletja.

Slavnostna seja v Radovljici

RADOVLJICA, 5. avgusta — S slavnostno sejo občinske skupščine, predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, krajevnih skupnosti in delovnih organizacij ter s promenadnim koncertom pihalne godbe iz Gorij so danes končali praznovanje občinskega praznika radovljiške občine. V svojem govoru na slavnostni seji skupščine se je predsednik skupščine občine Radovljica Stanko Kajdiž najprej spomnil težkih dni naše revolucije in dejal, da moramo njene pridobitve prenašati na mladino, ki je že večkrat z delom dokazala, da je dostojna naslednica tistih, ki so priborili težko pričakovano svobodo. Stanko Kajdiž je poudaril, da je radovljiška občina dosegla lepe uspehe, ki so plod tesnega sodelovanja med vsemi dejavniki v občini.

vg

Organizatorjem priznanje

Mladi od vsepovsod, predstavniki slovenskega javnega življenja, med njimi Miha Marinko, Lidiša Sentjerc, Franc Leskošek-Luka, Sergej Kraigher, France Popit, Andrej Marinc, Janez Kocijančič in mnogi drugi, so se preteklo nedeljo na Veliki pla-

nini spomnili dogodka izpred 30 let — 5. državne konference Skoja. Na zborovanju je govoril predsednik slovenske mladine Mitja Gorjup in udeleženka te konference Lidiša Sentjerc. Naj sklenemo z mislijo Franca Leskoška-Luke — Bilo je lepo.

ŽELITE ZASTONJ

OSEBNA AVTOMOBILA FIAT 850

ali
eno
od

200
nagrad?

Potem varčujte pri
GORENJSKI KREDITNI BANKI
kjer sta razpisani dve nagradni žrebanji lastnikov

**vezanih hranilnih vlog
in deviznih računov**

Pogoj: VLOGA DIN 1000,—

vezana na odpovedni rok dveh let

ALI VLOGA DIN 2000,—

vezana na odpovedni rok enega leta

PRVO ŽREBANJE BO 13. AVGUSTA 1969 V TRZINU

BLD • JESENICE • KRANJ • RADOVLJICA • ŠKOFJA LOKA • TRZIN

V ČASU OD 1. DO PREDVIDOMA 15. AVGUSTA 1969 BO NASE
 PODJETJE PRIPRAVILO ZA POTROŠNIKE **RAZPRODAJO**
ženske in otroške
letne konfekcije

Popust od 30 % do 50 %
 ZA VSAK IZDELEK

blagovnica **nama** škofja loka

XIX. mednarodni Gorenjski sejem v Kranju

Letos več domačih in tujih razstavljalcev

Povečane razstavne površine in veliko zanimanje razstavljalcev
 Res mednarodni sejem

Pred petkovo svečano otvoritvijo XIX. mednarodnega Gorenjskega sejma je direktor Gorenjskega sejma tovariš Alojz Okorn v ponedeljek dopoldne v Kranju sklical tiskovno konferenco za predstavnike tiska in radia. Seznanil jih je o pripravah, razstavljalcih, razstavljenih predmetih, prireditvah in o pomenu letošnjega XIX. mednarodnega Gorenjskega sejma v Kranju.

Svečana otvoritev sejma bo v petek, 8. avgusta ob 10. uri pred razstaviščem I, ki bo tudi letos v osnovni šoli Simon Jenko. Sejem pa bo odprt do 19. avgusta.

Zanimanje za letošnji sejem je bilo med razstavljalci veliko. To nam pove že podatek, da bo na letošnjem sejmju sodelovalo 350 razstavljalcev, medtem ko jih je bilo lani 276. Prav zaradi velikega zanimanja je letos uprava sejma povečala površino razstavnih prostorov pri razstavišču II za 1200 kvadratnih metrov. Kljub povečanju razstavnih površin pa so morali tudi letos zaradi pomanjkanja prostora vrsto prošenj domačih in tujih razstavljalcev zavrniti. Naj ob tej priliki povemo, da so bili glavni razstavni prostori za letošnji XIX. sejem odani že pred nekaj meseci.

Med 350 razstavljalci bo na sejmju kar 49 tujih: 21 iz Italije, 17 iz Avstrije in 11 iz Zahodne Nemčije. Iz drugih jugoslovanskih republik bo na sejmju 52 razstavljalcev, 35 razstavljalcev pa bo sodelovalo na modni reviji. Med njimi jih je 6 iz sosednje Italije in Avstrije, vsi skupaj pa bodo prikazali 135 mode-

lov moške, ženske in otroške konfekcije. Tako kot že nekajkrat pa bo tudi tokrat modna revija v avli občinske skupščine.

Ze teh nekaj podatkov torej kaže, da bo letošnji Gorenjski sejem resnično mednarodni sejem. Upoštevajoč podatke lanskega sejma in letošnja pričakovanja pa lahko ugotovimo, da je sejem ena največjih gospodarskih manifestacij na Gorenjskem, ki ima velik pomen tudi za gorenjski turizem. Tako si je lani sejem ogledalo 165.000 obiskovalcev, promet pa je znašal 3 milijarde starih dinarjev; od tega milijardo v devizah. In čeprav so predvidevanja včasih nehalna, lahko pričakujemo, da si bo letos sejem ogledalo okrog 20 tisoč obiskovalcev in da bo tudi promet znatno večji od lanskega.

Po napovedih so za letošnji sejem tako domači kot tuji razstavljalci popestrili in povečali izbor blaga, ki bo na sejmju razstavljen in ga bo moč tudi kupiti. Omenimo naj le sodobno pohištvo, najmodernejše gospodinjske stroje, tekstilne izdelke in blago. V primerjavi s prejšnjimi leti pa bo tokrat tudi večji izbor obutve in usnjene galanterije.

Poglejmo na kratko, kaj bodo posamezna podjetja razstavljala in prodajala na razstaviščih:

Razstavišče I (šola Simon Jenko): lesna industrija in druga stanovanjska oprema, stroji in pripomočki za gospodinjstvo, kozmetika, usnjena galanterija, živilska industrija, gostinstvo itd.

Razstavišče II (Tekstilna

šola): tekstilna industrija, konfekcija, šivalni in pletilni stroji ter stroji za obdelavo lesa, elektrotehnični aparati itd. Na tem razstavišču pa bo med drugim tudi turistična razstava.

Razstavišče III (Dom Franca Vodopivca): elektro in živilska industrija, stanovanjska oprema, plastika itd.

Pred vsemi tremi razstavišču pa bodo razstavljeni tudi kmetijski stroji, osebni avtomobili, in druga motorna vozila. Prireditveni oziroma zabavišni prostor pa bo tako kot prejšnja leta tudi letos pred razstaviščem I.

Tako bo letos skupna razstavna površina pokritega in zunanega sejemskega prostora znašala okrog 12.300 kvadratnih metrov.

Nazadnje povejmo, da bodo tudi letos na sejmju nekatera že znana podjetja razstavljala in prodajala različne izdelke: Lesnina, Slovenija les, Murka, Merkur, Zarja, Elektrotehna itd. Vrsta razstavljalcev bo na sejmju prodajala na kredit, tako kot prejšnja leta pa bo tudi tokrat znižan občinski prometni davek.

A. Z.

Josef

Villach — Beljak
 Gaswerkstrasse 7
 Bahnhofstrasse 17

SE PRIPOROČA
 KOT
 VODILNA HIŠA
 ZA:

Obiščite nas na celovškem sejmju — hala 12

STROJE in APARATE za obdelavo lesa, sintetičnih snovi, kovin in kamnov, kroglične ležaje

ORODJE za obdelavo lesa, sintetičnih snovi, kamnov in kovin.

OKOVJE, stavbeno in pohištveno okovje, železnina

MONTAŽNO PODJETJE

ALPREM Kamnik

Usnjarska 9 vabi k sodelovanju

sleden delavce:

1. Strojne tehnika za pripravo in operativno vodenje dela v proizvodnji železnih in aluminijastih konstrukcij — lahko tudi strojni inženir I. stopnje.
2. Lesne tehnika za pripravo dela in strokovno delo s kooperanti v obratu opreme.
3. Več splošnih ali stavbnih ključavničarjev in pohištvenih mizarjev za delo v delavnici in montaži konstrukcij ter opreme.

Pogoji: dokončana ustrezna šola in vsaj 2 leti prakse ter odslužen vojaški rok. Interesenti naj se javijo pisмено s kratkim opisom dosedanjega dela ali osebno v tajništvu podjetja, kjer bodo seznanjeni z ostalimi pogoji za sklenitev delovnega razmerja.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OBISČITE NAS
 NA
 GORENJSKEM
 SEJMU

● BOMBAŽNE
 TKANINE
 s 30 % popustom

● POHIŠTVO
 elektrogospodinjski in elektroakustični aparati, šivalni stroji — na kredit — brez porokov

● REKLAMNE CENE

DEGUSTACIJA
 KAVE
 MERCATOR

Mercator

TRGOVSKO PODJETJE LESCE

od 8. do 19.
 avgusta na GS

CENJENI POTROŠNIKI

NA XIX. GORENJSKEM SEJMU V KRANJU BOMO RAZSTAVLJALI BLAGO V I. IN 2. NADSTROPJU RAZSTAVIŠČA I.

Iz pestre izbire pohištva, tehničnih gospodinjskih pripomočkov, tekstilnega blaga, stanovanjske dekorative, pletenin in prehranbenih izdelkov boste prav gotovo našli tudi tako blago, ki bo vam ustrezalo.

30 % popusta na avtobusih Ljubljana-transport, če boste sejmsko vstopnico imeli žigosano z našim žigom.

Sto let železarne Jesenice — sto let industrijske proizvodnje

Od fužinarja - tlačana do svobodnega železarja

Že z uveljavljanjem gospodarske reforme je prišlo za delovni kolektiv Železarne in za metalurgijo nasploh do usodnih neskladij. Medtem ko so cene metalurškim izdelkom z reformo ostale nespremenjene, so cene surovin, repromateriala in transporta narasle od 45 do 80 %, ne da bi upoštevali še poreformne podražitve. Stanje je poslabšala še liberalizacija uvoza izdelkov črne metalurgije in neustrezna carinska zaščita, kar je imelo za posledico, da so bile kapacitete Železarne zasedene samo 80 %, negativne posledice pa so se čutile še v prvem tromesečju 1968. K temu se pridružuje še nesorazmerje med domačimi cenami koksa in rud s svetovnimi cenami. Tudi lastna udeležba Železarne za modernizacijo in rekonstrukcijo podjetja se je od predvidenih 10 % povečala na 50 %, k temu pa se pridružuje še izredno nemogoči pogoji investicijskih kreditov, visoke interkalarnе obresti kot posledica časovnega zavlačevanja rekonstrukcije zaradi nepravočasno odobrenih kreditov, nadalje valorizacija osnovnih sredstev in končno že dveletna stalna nelikvidnost Železarne. Seveda pa ne moremo ob naštevanih zunanjih vzrokov mimo notranjih slabosti, ki so se predvsem kazale v ne dovolj učinkoviti organizaciji vodenja in poslovanja podjetja ter v neučinkovitosti samouprave.

Tako stanje je zahtevalo nujne sanacijske ukrepe, ki se kažejo v sanacijskem programu podjetja, ki ga je

sprejel samoupravni organ. Le-ta vsebuje dolgoročne naloge, ki se nanašajo predvsem na investicijske naložbe za nadaljnjo modernizacijo Železarne in na postopno ukinjanje nerentabilne proizvodnje ter na kratkoročne naloge, ki vsebujejo amortizacijske zamenjave v letu 1969. Poleg izboljšanja same organizacije poslovanja interni sanacijski ukrepi zasledujejo: optimalno koriščenje kapacitet in koledarskega časa, strukturalne spremembe v asortimentu proizvodnje, predvsem v smeri višje stopnje predelave, racionalnost v pogledu specifičnih porab osnovnih surovin, repromaterialov in povišanje izplenov, zaostreitev glede posameznih vrst stroškov in pospeševanje določenih nalog na področju uvajanja nove tehnologije. K sanacijskim ukrepom sodi tudi zmanjševanje števila zaposlenih in usklajevanje osebne dohodka z višino izplačanega osebnega dohodka v IV. tromesečju lani, kot pogoji, ki jih je postavil IS SRS za njegovo sodelovanje pri sanaciji podjetja.

Doslej je bila izvršena reorganizacija delovnih enot iz prejšnjih 27 na osem tehnološko zaokroženih enot, ki združujejo 26 obratov, reorganizacija strokovnih služb in zaostreitev individualne odgovornosti ter tekoče, dekadno spremljanje proizvodnje in drugo. Rezultati, doseženi v I. polletju letos (skupna proizvodnja v odnosu na plan 101,4 %, in blagovna proiz-

vodnja 107,9 % kljub nekaterim notranjim objektivnim težavam (nepredvideni zastoji, okvare), ob za 300 oseb zmanjšanjem staležu zaposlenih in doslednosti pri koriščenju mase osebnih dohodkov kljub povečani proizvodnji in proizvodnosti ter politike zaposlovanja, dokazujejo zrelost delovnega kolektiva in njegovo pripravljenost dosledno realizirati sanacijski program. Samoupravni organi in uprava podjetja, ki uživata vedno večjo podporo delovnega kolektiva, dosledno stojijo na stališčih sprejetih s sanacijskim programom, kajti samo taka doslednost in vztrajnost celotnega kolektiva zagotavlja jasno in bolj-šo prihodnost.

KVALITETNI DVIG SAMOUPRAVLJANJA

Tudi pri oblikovanju in razvijanju samoupravnega sistema v Železarni so bili skladno z reformami in sanacijskimi prizadevanji doseženi veliki kvalitetni premiki. Reorganizacija samoupravljanja v podjetju je bila izvršena z namenom kvalitetnega dviga samoupravljanja in sprostitve velikih potencialnih človekovih sposobnosti ter spodbuditi delovne ljudi pri oblikovanju politike podjetja z vidika dolgoročnih interesov. V delavskem svetu podjetja, v odborih pri KS, v svetih in komisijah delovnih enot danes sodeluje skoraj 1000 neposredno izvoljenih delavcev, ali vsak šesti član delovnega kolektiva. V 253 delovnih skupinah, ki so zamenjale došedanje neučinkovite

zboje delovnih enot lahko vsi člani delovnega kolektiva izražajo svoja mnenja, stališča, sprašujejo in zahtevajo odgovore.

Z vsemi notranjimi prizadevanji delovnega kolektiva pa so organsko povezana prizadevanja za integracijo slovenskih železarn in prizadevanja za dolgoročno pogodbeno sodelovanje s poslovnimi partnerji. Medtem, ko se integracija slovenskih železarn pripravlja za jesenske mesece, je bila s tovarno avtomobilov v Mariboru že podpisana prva petletna pogodba za dobavo proizvodov Železarne tovarni avtomobilov v Mariboru. Uprava podjetja, samoupravni organi in politične organizacije se zavedajo, da je primarno potrebna črsta notranja organizacija podjetja kar je edino jamstvo za uspešno integracijo in dolgoročno povezovanje s poslovnimi partnerji.

SKRB ZA KADRE, IZOBRAŽEVANJE IN DRUŽBENI STANDARD

Kljub izredni fluktuaciji in migraciji, se je v povojnih letih bistveno spremenila struktura zaposlenih in kar je še bolj pomembno, da so vsa strokovna vodstvena mesta prevzeli domači strokovnjaki, medtem, ko so bila še pred drugo svetovno vojno številna mesta v rokah tujcev. Tako je bilo v Železarni leta 1949 komaj 143 visokokvalificiranih delavcev, medtem ko jih je danes že 1.168, za enkrat se je zmanjšalo število polkvalificiranih delavcev, nekvalificiranih pa celo za štirikrat, za petkrat pa se je povečalo število kadrov z visoko, višjo in srednjo izobrazbo. Po osvoboditvi je podjetje samo v svojih šolah vzgojilo 146 kadrov v mojstrski šoli, 417 v srednji tehnični šoli in 1.876 v po-

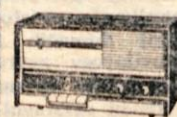
klicni industrijski šoli. Poleg tega, da je Železarna vzgajala kadre v rednih šolah tudi za druga jugoslovanska podjetja, je v obdobju po osvoboditvi imela na priučevanju, praksi ali specializaciji od enega do dveh let 1.400 delavcev iz železarn Zenica, Skopje, Nikšić, Sisak, valjarne Zemun in tovarne Djuro Djaković in Rade Končar. Razen tega je podjetje po letu 1954 stipendiralo čez 600 kadrov na srednjih, višjih in visokih šolah, zadnjih deset let pa gre letno tudi od 1800 do 2400 delavcev skozi interne tečaje in seminarje.

V obdobju po osvoboditvi je Železarna zgradila ali usposobila 1989 stanovanjskih enot, štiri samske domove in obrat družbene prehrane. V Biogradu na morju in v Crikvenici ima tudi svoje počitniške domove, kjer se lahko izmenja od 2500 do 3500 delavcev in njihovih svojcev ter upokojencev. Kljub vsemu pa je zaradi znanih razmer še vedno zelo aktualno stanovanjsko vprašanje in zadnja leta zamarnjeno vprašanje standarda delovnih ljudi.

Železarna je v 24 letih zelo veliko vložila tudi v splošno rast občine n. pr. s sofinanciranjem gradnje ali adaptacije šolskih prostorov, športnih objektov in kulturnih domov ter ostale komunalne izgradnje. Posebno pozornost je posvečala športno rekreativni dejavnosti z ozirom na težke delovne pogoje v Železarni. S svojim patronatom nad občinskim smučarskim društvom in hokejskim klubom, poleg drugih oblik pomoči, zelo veliko prispeva tudi k razvoju tako množičnega kot vrhunskega športa v občini. Znatno pomoč pa nudi tudi za vsestranski razvoj kulture. Joža Varl

čez
2
dni

na svidenje na gorenjskem sejmu
JUGOTEHNIKA
skrbi za tehnično opremljenost vašega doma

Letos več turistov kot lani

Slovenija leži na zahodnem delu naše države in je velikega pomena za tujski promet, saj pride prek njenih meja 93 odstotkov vseh turistov. V primerjavi z lanskim letom se je obisk v naši državi povečal za 15 odstotkov. Do konca maja je prešlo preko 13 milijonov in 837 tisoč potnikov in 4.298.000 avtomobilov. 96 odstotkov celotnega obiska odpade na cestni promet. V Sloveniji je zelo močno razvit maloobsejni promet, saj odpade nanj 38,7 odstotka vsega prometa.

Največji dotok gostov je iz sosednje Italije, od koder je prišlo 11,1 milijon potnikov (83,2 odstotka), potem iz Avstrije 2,2 milijona ali 16,8 in iz Madžarske samo 6652 potnikov. Število potnikov do

konca maja ustreza 30 odstotkom potnikov v letu.

Sorazmerno s tem prometom so obremenjeni tudi mejni prehodi, največ na meji z Italijo, v zimskih mesecih pa je na meji z Avstrijo najbolj obiskan Sentilj, saj sta prehoda Ljubelj in Podkoren pozimi težko prevozna. Doslej je šlo samo čez prehod v Skofijah čez milijon vozil, čez Fernetiče pa 811 tisoč avtomobilov, čez Rožno dolino 563 tisoč, čez Sentilj pa le 382 tisoč vozil. Od 10 milijonov 273 tisoč tujcev, ki so do maja prešli našo mejo, se jih je v Sloveniji ustavilo 168 tisoč.

Razvoj cestnega prometa povzroča zaostajanje v razvoju drugih vrst prometa. Tudi tovarni promet se je povečal za dva in polkrat. Podatek, da je pred desetimi leti 521 tisoč vozil prešlo našo mejo, lani pa 12 milijonov 774 tisoč, nas nehoti opozori na zmogljivost naših cest.

Maloobsejni promet se je letos manj povečal kot redni, za turizem pa je pomembnejši redni promet. Statistični podatki kažejo, da se je ta povečal šele v aprilu in maju. Čez italijansko mejo prihajajo največ Italijani, prek Avstrije pa največ turisti iz ZR Nemčije. Letos je tudi nekaj prehodov, kjer je pro-

met manjši: Skofije, Rožna dolina, Kozina, Ljubelj, Rateče, Učaja, Dolga vas.

Lani smo imeli manj gostov kot smo pričakovali, letos pa je prišlo k nam že v prvih petih mesecih za 19 odstotkov več gostov in smo imeli za 23 odstotkov več nočnin. Tolikšno povečanje obiska pa je letos značilno prav za Jugoslavijo, kar je posledica omejitve turističnega deleža po drugih državah. Tujci se zato vedno bolj usmerjajo na manj drage turistične objekte.

Hrvatska je najbolj turistična republika, za njo Slovenija. Število gostov oziroma prenočitev seveda ni to-

likšno kot v Srbiji, saj je Srbija petkrat večja. Podaljšala se je tudi doba bivanja tujih gostov pri nas, kar nam prinaša več deviz. Prevladujejo turisti iz Italije, Nemčije in Avstrije.

Med domačimi in tujimi gosti je razlika tudi po usmeritvi. Tujci gostje največ obiskujejo morje (60 odstotkov), domači gostje pa niti ne 50 odstotno. V prvem delu leta je večji obisk v planinskih krajih prav zaradi smuke. Po številu gostov in prenočitvah vodita doslej Bled in Portorož, avgusta pa pride Portorož redno na prvo mesto. Od zdravilišč prednjači Rogaška Slatina pred Dobro in Slatino Radenci.

V. M.

Barva in čopič sta njih orožje

Na obisku pri udeležencih III. Groharjeve slikarske kolonije v Šofji Loka

»Ja, ja, iz kolonije je. Vsak dan hodi tod mimo, cel teden ga že gledam. Na most se usede, k ograji, in riše. Pa kako lepo! Zadnjič, ko je nekaj kupoval, sem videla. Vhod v Loko ima naslikan.« Zenski sta vneto klepetali in gledali skozi okno trgovine, za slikarjem, ki je pravkar korakal mimo. Kramljajna ni in ni hotela biti konec, postajal sem mestrpen. A kaj, prodajalka, naveličana večurnega streženja, utrujena od dela ter vročine, si vendar lahko malce odpočije. In v gospodinjji, obloženi s prepelnimi mrežami, je našla zvesto poslušalko.

»Sem slišala, da so jih letos povabili čez dvajset. Vse mesto bodo poslikali,« je nadaljevala.

Se in še sta govorili, jaz pa sem vlekel na uho, hotel zvedeti, koliko in kaj vesta o Groharjevi slikarski koloniji. Oni dan — bilo je minuli ponedeljek — sva namreč s fotoreporterjem tekala po Škofji Loki in iskala mojstre čopiča, ki že polnih 14 dni domujejo v nekdanji »prestolnici« freisinškega posestva. Prehoditi pol mesta, kolovratiti med zidovi starih hiš, pogledati za vsak vogal, pod vsak obok in zaman upati, da bo tamkaj ždel kateri od likovnikov, ni ravno najbolj prijetno opravilo. Zato mi je pomenek med klepetuljama prišel kot nalašč. Na brv torej morava, če nočeva ostati praznih rok.

Ne da bi karkoli kupil, sem zapustil prodajalno, pomignil Franciji, ki se je s fotoaparatom v rokah motovilil okrog službenega spačka, in mahnila sva jo proti mostu čez Selščico. Toda o slikarju tamkaj ni bilo ne duha ne sluha. Smola. Bržkone je končal z delom in se preselil drugam. Toda kam? Najine vsega site noge so terjale počitka. Naj gre vse skupaj k vragu, sva sklenila in zavila v restavracijo Krona, na pivo kajpak. A glej čudo! Okrog miz znotraj velike, prijetno hladne sobane je sedela gruča ljudi z risalnimi bloki okrog sebe. Torej le še ni vse izgubljeno, sem pomislil in stopil bliže.

»Intervju? Da, kar vprašajte!« 53-letni španski slikar Bernardo Ylla iz Vicha v Kataloniji me je posadil na stol

Slikar Janez Varl iz Sežane je navdušen nad okolico Škofje Loke. V minulih dneh se je večkrat povzpел na bližnji Lubnik in Križno goro. — Fto: F. Perdan

poleg sebe in mi prijazno prikimal Francosko ter angleško govori, zato sva se kar dobro razumela.

»Letos sem prvič pri vas. Škofja Loka je čudovit kraj, škoda da kolonija traja le 14 dni. V tako kratkem času ne moreš videti vsega, ne moreš odkriti vseh zanimivosti, ki jih skriva mesto. Moral bi biti tukaj vsaj mesec dni. Rad namreč govorim z ljudmi, sklepam poznanstva, navezujem stike...«

Bernart, kot mu rečejo kolegi, pravi, da ga je v Škofjo Loko povabil direktor muzeja Andrej Pavlovac. »Zelo sem mu hvaležen,« je pristavil.

Očitno k vam ne zaide veliko špancev. Na meji so me cariniki gledali kot deveto čudo. Ko pa so zvedeli, da sem slikar, sem moral z njimi spiti kozarček krepkega — za dobrodošlico.«

Ylla zelo ceni delo po kolonijah. Tudi v Španiji jih prirejajo, celo v njegovem rodnem kraju Vich. Vendar gre pri tem le za enodnevno slikarsko srečanje, ki se ga udeleži okrog 300 likovnikov.

Možak o sebi ni hotel kaj prida govoriti. Kljub temu smo zvedeli, da je najprej študiral arhitekturo, potem pa predsedal na slikarstvo. Končal je akademijo v Bruslju in diplomiral tudi na znani pariški šoli André Lhot. Sedaj živi v Franciji. Dela z oljem in tempero.

»Veste,« se je nasmehnil, »ves material, vse potrebno — barve, platna, stojala, papir, čopiče in drugo — sem pripeljal s seboj. Moj avto je kot kakšen studio, založen od vrha do tal.«

Bernardu Ylli, za katerega njegovi stanovski tovariši iz kolonije trdijo, da mu v družbi ni para, bi lahko rekli tudi leteči umetnik. Rad potuje, neprestano se seli, razstavljal je že v Španiji, na Portugalskem, v Franciji, Italiji, Švici, Belgiji, Angliji in v Jugoslaviji.

»Pridete tudi drugo leto?« sem ga pobaral nazadnje.

»Da — če mi bo Madrid obnovil specialni potni list. Veste, pri nas slikarjem ni lahko. Družba jih ne podpira, mladi le stežka prodrejo. Samo delo in uspeh nekaj veljata, sicer nismo deležni nobene podpore ali zaščite.«

Zvedel sem tudi, da namestnik obiskati še Bosno in Istro, nazadnje pa nekaj dni počivati na Hvaru. Tja ga je povabil France Slana.

Slikarji so prihajali in odhajali. Boris Jesih in Jure Cihlar sta hitela na grad, silno se jima je mudilo. Popoldan smo zvedeli zakaj. Ob 17. uri je namreč Jesih pred zgradbo škofjeloške Name odprl svojevrstno kiparsko razstavo, nekakšen likovni happening. Prikazane skulpture iz lesa in lepenke, improvizirana ograja ter stebel črnega dima, ki je zatemnil nebo, so pritegnili številne opazovalce in sprožili plaz komentarjev.

Toda vrnimo se raje nazaj, med ostale mojstre. Nekatere smo videli odhajati »na teren«. Pokriti z lahkimi čepicami, s čopiči, stojali in stoli-trinožniki v rokah ter platni pod pazduho so jo ubrali čez trg in se izgubljali med hišami. »Pasja vročina,« je brundal Kranjčan Ljubo Ravnikar, otirajoč si potno čelo. Ampak delo ni smelo zastati, škoda bi bilo dneva, zato je kljub vsemu krenil na pot. Nisem ga hotel zadrževati.

V restavraciji sva s Francijem »trčila« ob Janeza Varla, slikarja iz Sežane, ki se očitno ni nameraval pridružiti vnetim kolegom.

»Kolonijo imam bolj za počitnice. Oddahnil sem se,

navezal nova poznanstva in raziskal Loko, ki je polna sledov simpatične preteklosti. Tu predvsem zbiram motive, doma jih bom pa obdelal. Navdušuje me okolica mesta, zlasti Lubnik in Križna gora, ki sem ju prehodil od vrha do tal.«

»Se drugo leto vidimo?« »Brez dvoma,« je končal Varl, po rodu Gorenjec.

Poslovili smo se. S fotoreporterjem sva skočila še na grad, kjer se muzejski uslužbenci postavljali razstavo

slik udeležencev lanskoletne kolonije in kjer kipar Dora Novšakova končuje orjaško plastiko ledenodobnega slona mastodonta, potlej pa odbrzela. Razbeljeno, a živahno mestece, polno slikarjev, mestece, ki se je zadnje dni spremenilo v Meko likovne umetnosti, je ostalo za nama. Le trije madeži oljnate barve na moji srajci — kdo ve od kod so prišli tjakaj — so oznanjali, da sva dan preživela z udeleženci III. Groharjeve slikarske kolonije.

OBRTNIK ŠKOFJA LOKA

Blaževa ulica 3, obveščena cenjene potrošnike, da na XIX. Gorenjskem sejmu razstavišče I desni trakt drugo nadstropje prodaja po UGODNIH CENAH vse vrste oblog za pode, kakor TAPISON, PARKET, LIKOLIT, PODOLIT IN DRUGE PLASTICNE MASE.

Proizvajamo in nudimo izdelavo opreme po želji naročnika in izmerah stanovanja po lastnih načrtih.

Nudimo tudi vse vrste uslug, gradbeno obrtnih storitev s strokovnimi nasveti.

Izkoristite na sejmu ugodnost izredno nizkih cen za obloge podov.

Oglejte si razstavni paviljon
OGLEJTE SI RAZSTAVNI PAVILJON!
NASVIDENJE NA SEJMU!

Komisija
za razpis
delovnih mest
**TOVARNE
ČIPK, VEZENIN
IN ROKAVIC
BLED**

razpisuje
prosto delovno mesto
vodje

SPLOŠNO KADOVSKEGA SEKTORJA

Pogoji:

- Višja strokovna izobrazba s 5 let prakse
- Srednja strokovna izobrazba z 10 let prakse na enakih ali podobnih delovnih mestih
- Nižja strokovna izobrazba s 15 let prakse na enakih ali podobnih delovnih mestih

Prednost imajo kandidati večji vodstvenih poslov. Stanovanja ni na razpolago. Osební dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za OD. Prijave z ustrezno dokumentacijo in življenjepisom naj kandidati pošljejo na gornji naslov.

Rok za sprejemanje prijav je 15 dni od dneva objave razpisa.

KOVINOTEHNA
CELJE

blagovnice
**FUŽINAR
JESENICE**

Velika reklamna prodaja

na Gorenjskem
sejmu

● PRALNI STROJI ● STEDILNIKI ● HLADILNIKI
● POSODA ● TEHTNICE

ZNIZANO DO 20 %

**BLAGOVNICA
FUŽINAR
JESENICE**

OBIŠČITE, OGLEJTE SI, IZBERITE IN PRESENEČENI BOSTE UGOTOVILI, DA TAKO POCENI ŠE NISTE KUPOVALI. PRI TEM PA NE POZABITE

NEVIDNE MREŽE

IVAN
JAN

(Odlomek iz povesti »MRTVI NE LAŽEJO«)

13

— Vsi so odšli. Ne boj se, je Aleš spodbujal kmeta, ki se mu je videlo, da je komaj zbral toliko moči, da je prišel.

— Mar bi bil tu, če bi se bal? Težko pa je reči, če niso pustili kakšne zasede, je tiho odgovarjal in skozi temo iskal, kje bi se lahko še kdo zadrževal.

Aleš je vedel, koliko je tvegati Golob in da ga ni treba šteti med osumljence. To je čutil že ves čas, vendar se je hotel o tem še enkrat prepričati.

— Dobro si se držal. Videl in slišal sem. In tvoji tudi. Kaj praviš zdaj, je bilo prav, da smo sestanek prestavili,

— Zato sem vendar tvegati nocoj.

— Kaže, da bomo izdajalca kmalu odkrili. Morda je to prava sled!

Golob je malo pomislil in rekel:

— Tudi meni se zdi. Jasno pa je, da vedo vse. Izdajalec ni daleč.

— Ko še govoriva o tem, Golob in gre za našo stvar in morda za vse, kar naravnost povej, na koga misliš?

— Tudi če me ne bi vprašal, bi ti povedal. Vse kaže, da je Filip!

— Si prepričan o tem? je vrtal Aleš.

— Tako kot ti! Saj tudi ti misliš tako?

Aleš je prikimal.

— Midva si zdaj nimava dosti skrivati. Veliko si tvegati, zato bo treba zdržati še nekaj časa! Filip je pretkan!

— To vem bolje kot ti, je rekel zamolklo Golob. — Zato je nevarno, zame in za druge ostati doma. Kaj, ko bi zdaj res šel s teboj?

— Prijetno res ni, vendar bi to razkrilo tvojo povezavo z nami. Trpela bi družina.

Golob se je resnično mislil umakniti k partizanom, vendar še ni vedel, ali bo to storil zaradi svoje varnosti in zavesti ali zato, da bi laže staknil Filipa in se srečal z lepim podoficirjem, ki je hkrati ne le njegov osebni sovražnik, temveč tudi Nemec, okupator. Težko je gledal, kako mu Roza uhaja iz rok, moral pa je živeti ob njej, ko da ni njegova žena. Ni se bal takoj ta večer spopasti se z Nemci, ni pa bil pripravljen gledati, kako Roza s svojimi jamicami in smehom vznemirja druge moške.

Vsega tega ni hotel razlagati Alešu, ki ga tudi razumeti ni mogel. Za kaj takega se mu je zdel še premlad, premlado izkušen.

Aleš je čutil, kaj se godi v njem. Zato je malo počakal in mu razložil svoj načrt. Nazadnje ga je prepričal, naj še ostane doma.

— Če je Filip izdajalec, že dolgo vedo o tebi. Kdo ve,

kam pes tace moli? Zato moramo paziti predvsem nanj. Sicer se ni zanesljivo, če je on tisti, dosti pa se gotovo ne motiva. Vse druge bom še enkrat obvestil, naj pazi na nanj in naj bodo pripravljene na vse. Ti pa za zdaj nikomur niti besedice! Tudi doma ne!

Filip se je tiste dni potuhnil in hotel vzbujati videz, kakor da je zelo previden. Potem pa je le našel priložnost. Odpeljal se je v nasprotno smer, kot je rekel. Sešel se je z Wernerjem. Že po sprejemu je videl, da ni prišel o pravem času, vendar je prejel ali slej moral izgledati nerodnost.

— Kaj si dovolite! Vedete se kakor otrok! ga je ozmerjal gestapovec.

Filip ga je nekaj časa potepeno poslušal, potem pa mu je začel dopovedovati, da se je vse začelo vrteti hitreje in drugače, kot je bilo rečeno. Povedal je tudi, da mu je nekdo brskal po stanovanju.

— To torej pomeni, da so vam banditi na sledi? je zamolklo vprašal Werner.

— Tako kaže. Ne, da so mi, temveč da mi je, je popravil Filip.

— Aleš?

— Da. In Golob mu pomaga. Gorski pa je odlično vodil sestanek.

— Mislite, da tudi njega že kdo sumi?

— Ne. Gospod obersturmführer, velik mojster ste. Tako jih bomo kmalu...

Hotel je še reči: pokončali, iztrebili, polovili, toda Werner je ostro odsekal:

— To je dolžnost. Na vašo zvezo čakajte; zdaj me bolj zanima Aleš! Zaupanje v vas je omajano. Posebno pred Alešem. Navsezadnje tudi pred mano. Naši ljudje so hodili okoli Goloba kakor toleta. To gre na moj in na vaš račun. Ne igrajte se!

— Povedal sem, kako je bilo. Nisem utegnil sporočiti!

— Zdaj bo treba nekaj ukreniti!

Filip je nekoliko pomislil in potem povedal tisto, kar ga je tiščalo že nekaj dni. Prav nič ni mogel vedeti, kaj bo padlo Alešu v glavo. Bal se ga je.

— Aleša bo treba prijeti, je rekel. Ne bo težko. In kako bi bilo, gospod obersturmführer, če bi prišel jaz v kako vašo postojanko ali kam drugam?

Werner se je nasmehnil, potem pa je naglo zresnjena obraza rekel:

— Ni še tako hudo. Sicer pa vas potrebujem med ljudmi. O teh rečeh bomo govorili šele, ko bo dolina očiščena. Zato se bo treba še nekoliko potruditi!

Filip je hotel skriti nemir in strah, ob odločnem, č-

ravno zasmehljivem gestapovcu se mu je to nazadnje tudi posrečilo. Vendar je rekel:

— Trudim se, a morda me že nocoj čaka cev. Nevarno je!

— Nevarno je vse, kar delamo. To ste vedeli že prej. Tik pred ciljem ne morete popustiti! Vrniva se torej k vprašanju, kaj storiti, da bo zaupanje v vas spet zrastle in da bodo ljudje še bolj zmedeni.

Nekaj dni nato so dolino razburile nove aretacije. Zgodilo se je natanko tako, kakor je bil napovedal Filip. Prišli so po Jurča, Pečarja, Jesenovca in Martinča. Dva so odpeljali, Jurč in Jesenovec, ki sta se skrivala bolje, pa sta ušla. Tudi druga dva bi še utegnili pobegniti, pa na kaj takega še nista bila pripravljena.

Dva dni nato je Aleš padel v zasedo, vendar se je rešil. Že s hriba je opazil, da se je med grmovjem ob mostu nekaj zasvetilo. Ni bilo težko uganiti, kdo se tam skriva. Lahko je bilo tudi kaj drugega kakor zaseda, vendar je pot nadaljeval po drugi strani in še previdneje kakor navadno. Počakal je, da se je mrak zgostil, potem se je spustil skoraj v dno struge. Most je bil čisto blizu. Nanj je vrzel droben kamenček, da je rahlo zaropotalo. Nato je vrzel še enega. Nič. Komaj pa se je po tramovju zatrkjal tretji, so se iz skritih cevi potegnili dolgi žareči jeziki. Ozka dolinica je odbijala in požirala goste odmeve rafalov...

Zdaj je bilo vsako uganjanje odveč. Skočil je nazaj v hrib, obšel strmino in se po drugi strani z zamudo približal javki, kamor naj bi prišel tudi Filip. Ta ga je že čakal in Aleš je ugotovil, da je sam.

Aleš je gledal Filipa molče in vprašujoče, da mu to ni moglo uiti. Neugoden občutek mu je začel presedati, vendar tega ni pokazal. Krotil se je in se vedel kakor navadno, potem pa je udaril kar naravnost:

— Kaj me gledaš tako, kot me ne bi še nikoli videl?

— Tudi ti bi mene, če bi bil v moji koži. Niti pol ure ni minilo, ko so namé streljali!

— A zakaj me gledaš tako, kot bi jaz imel kaj opraviti s tem? Filip se ni ogibal pogovora.

Tudi Aleš, ki ga je to nekoliko zmedlo, je usekal naravnost:

— Ti veš, da moram čez vodo!

Filip je ostrmel, premaknil se pa ni. Mirno sta obsedela v podrastju.

— Aleš, to, kar si rekel, ni so mačje solze.

— Oh zaradi tega si ne delam skrbi: tako mi vsaj ne hodi ven...

NA MARSU NI ŽIVLJENJA

Ameriška vesoljska sonda Mariner 6 je poslala na zemljo podatek, da na Marsu ni rastlinstva. Sonda je posredovala znanstvenikom tudi podatek, da v Marsovi atmosferi ni dušika. Ta pa je sestavni del tistega, kar na zemlji imenujemo življenje. Slike, ki jih je Mariner posnel v oddaljenosti 3300 kilometrov od Marsa, kažejo površino pokrito s kraterji podobnimi tistim na Luni.

ZAKLETI STARFEITHERJI

Pred kratkim je na rednem poletu strmoglavilo vojaško letalo tipa starfeither takoj zatem, ko se je dvignilo z letališča v Nerweniku v Zah. Nemčiji. To je 96. letalo tega tipa, ki se je zrušilo med poletom. Pilotu je uspelo izskočiti s padalom.

PRESADILI RAKASTA JETRA

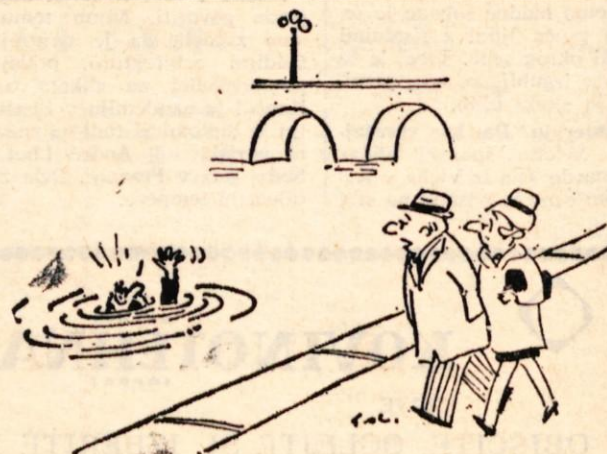
Kirurgi onkološke klinike v New Yorku so izrezali jetra obolela za rakom nekemu 42-letnemu bolniku in jih zamenjali z zdravimi. Sporočili so, da se operiranec dobro počuti. Na tej kliniki so od februarja dalje presadili jetra že šestim pacientom. Vsi še živijo.

BENETKE SE POGREZAJO

Slavne Benetke se že dlje časa ugrezajo v morje. Zdaj so mestni možje v Benetkah pri organizaciji združenih narodov naročili elaborat, po katerem naj bi mesto skušali rešiti. Od leta 1908 pa do danes so se Benetke ugreznile za 13,6 centimetra. Če ne bodo ničesar storili za rešitev lepega mesta, se bodo Benetke do leta 1990 potopile za dve tretjini.

S HIPNOZO NAD CIGARETE

Na letnem zašedanju ameriškega zdravniškega društva je eden od znanstvenikov govoril tudi o uspehih avtohipnoze pri vseh, ki bi se radi odvadili kajenja. Prvi pouk o hipnozi dà seveda zdravnik, nato pa je vse prepuščeno kadilcu. Vendar pa hipnotično stanje ne pomeni uspavanosti ali transa, pač pa je bolj podobno intenzivni koncentraciji. Treba je namreč neprestano ponavljati tri stavke: Kajenje je strup za moje telo. — Moje telo mi je potrebno za življenje. — Svoje telo moram spoštovati in ga ščititi. Menda je ta metoda do sedaj najuspešnejša od vseh do sedaj znanih metod.

— Nebesa, to je že peti to popoldne!

Grabče — vasica ob Radovni

Spomini Broncovega očeta

Za uvod k tem zapisom, ki nam jih je poslal Franc Krničar, povzemimo nekaj skopih podatkov o vasici Grabče iz prve knjige Krajevnege leksikona Slovenije.

Po ljudskem štetju leta 1961 je bilo v Grabčah 116 prebivalcev, ki so živeli v 26 hišah in 35 gospodinjstvih, kmetov pa je bilo le 8. Do Zgornjih Gorij je od Grabč 1 kilometer, do Bleda 4 km, do Radovljice 13 km. Nadmorska višina vasi je 612 m. Leži v dolini ob Radovni pod asfaltirano cesto Bled — Zgornje Gorje. Pridelujejo krompir, rž, sadje; največ donša delo v gozdu in v industriji na Jesenicah, v Lescah in na Bledu. Vodovod imajo od leta 1955 iz Matičkovega studenca. Ob Radovni so opušteni mlini, žage in nad 300 let stara kovačnica kot spomin na čase, ko so obdelovali železo iz fužin v Spodnji Radovni. Leta 1965 so od tod preusmerili del vode Radovne po predoru v Blejsko jezero.

V zapisih o vasici Grabče bo Franc Krničar opisal življenje in navade nekdanjih prebivalcev — delavcev in kmetov. Posegel bo 100 do 150 ali še več let nazaj; sam se seveda vsega tega ne spominja, pozna pa zgodovino svoje vasi po pripovedovanju nekaterih starejših ljudi. Piše, da mu je o preteklosti največ povedal Broncov oče iz Grabče. Bil je to zelo razumen mož, do svojih poznih let je ohranil sila dober spomin. Umrli je, tako piše v spremnem pismu Franc Krničar, pred 25 leti, star 97 let.

»Ta mož je bil v mladih letih gozdni in lovski čuvaj na Pernikih, razen tega pa je bil tudi dober kovač. Znal je izdelati razno orodje, ki so ga rabili gospodarji pri raznih delih in gospodinje v kuhinji, npr. nože, škarje, kresilne klešče in podobne stvari.«

Tudi Broncov oče, ki je Krničarju pripovedoval zgodovino svoje rojstne vasi, seveda ni doživel vsega sam; veliko stvari se je spomnil po pripovedovanju še starejših ljudi.

Zdaj pa je že čas, da začnemo z zapisi Franca Krničarja, ki jih bo za nekaj nadaljevalj.

(at)

Včasih so ljudje živeli skromno in varčno. Posebno bajtarske družine so živele le ob krompirju, kislem zelju, repi in koruznem soku, pa še to je bilo slabo ali sploh nič zabeljeno. Kadar je bil kruh pri hiši, je bil že velik praznik. To je razumljivo, saj v tistih časih še ni bilo železnic in cest, da bi se moglo kaj pripeljati iz daljnih, bolj rodovitnih krajev. Če je kakšno leto bolj slabo obrodilo ali če je toča uničila pridelek, je bila velika lakota.

Tu v našem Grabču ni nobenega pravega kmeta. Zemljišče ni primerno za kakšno večjo njivo. Vasačani so v glavnem bajtarji. Le nekaj jih je, ki imajo malo orne zemlje in pa nekaj senožeti — rovtov kje v hribih, pa tudi v bližini doma je kakšen majhen travnik, na katerem je lastnik nakosil nekaj sena in otave, da je lahko preredil eno ali par govedi. Tako je imel mleko za domače potrebe, na njivi pa je pridelal krompir, fižol, koruzo,

malo rži ali pšenice in nekaj ajde. Za kruh in žgance za številno družino je nekako bilo, vendar je do novega pridelka tudi tega rado zmanjkalo.

Bajtarji ali kočarji in gostači ali »sebenkarji« pa so živeli veliko bolj revno. Bili so popolnoma odvisni od kmetov. K njim so hodili v dmino (»v taberh«). Iz Grabče so veliko hodili delat k kmetom na Spodnje in Zgornje Laze, pa tudi po drugih vaseh: v Zgornje in Spodnje Gorje, na Višelnico in tudi drugam, kakor je pač prilika nanesla. Poletni so kosili travo; najprej po travnikih okrog doma, kjer so dvakrat kosili, seno in otavo, pozneje pa po rovtih, ki so bolj po hribih in kjer se le enkrat na leto kosi. Vse so seveda kosili s kosami.

Tudi ženske so hodile v taberh: spomladi, preden začne rasti trava, so trebale po senožetih in rovtih. Pograbit in spraviti stran je bilo treba vse listje, dračje, zravna, ti krtine itd. Če tega ne bi naredili, bi vsa ta navlaka pri košnji prišla med seno. Tako, kot so trebali včasih, delajo tudi še danes.

Potem so hodile ženske h kmetom pomagat saditi krompir. Takrat so ga sadili roč-

no, z majhno kopoljico; to je bilo zelo počasno delo. Danes ga sadijo ali pod brazdo ali pa najprej z drevesom narede po njivi plitve grabence, v katere se pomeče razrezan krompir, nato pa se to zasuje z grabljami. Pozneje, ko je krompir vskalil in prišel z zemlje, so ga ženske spet plele: po kolenih, po vseh štirih pravzaprav, so se plazile po njivi in z majhno kopoljico poplule ves plevel. Danes tega ne delajo več v toliki meri, posebno ne kmetje, bajtarji, ki nimajo svojega konja, pa še. Kmetje ga s konjem in posebno brano enkrat ali večkrat prevlečejo in s tem uničijo plevel.

Franc Krničar

(Prihodnjič naprej)

**Gorenjski
kraj
in ljudje**

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

IV. DEL

23

— Ne, šefka je bila. Štefi Löfflerjeva. Štefi kakor je bila Štefi tista žena, ki sem jo srečal v Trstu in ki mi je nehote prebudila vest. Šivilja je bila. In tudi moja dunajska ljubica je bila šivilja. Trpela je. Videl sem ji v dušo. Rad bi jo vprašal, če je ni morda ranil mož. Povedal bi ji zgodbo s svojo Štefko. In morda bi videla v meni podobnega človeka, s kakršnim je živila sama. Morda sem si to samo utvarjal in sklepal. Toda mučilo me je. Rad bi jo vprašal. Rad bi poznal njeno življenje. Mislim, da jo bom videl med poslušalci na predavanju. Raztresen sem bil. Iskal sem po dvorani, a je nisem našel, pač pa sem zagledal svojega prijatelja, ki se je v času, ko sem jaz govoril s tisto ženo, izgubil in ... kakor da ni polna dvorana poslušalcev in da sva v njej sama ... zaklical: Vidiš ga! Ja, kje pa si hodil? Morda bi zinil še kaj in vprašal, če je videl tisto ženo, a sem se ob svojem vzkluku k sreči ovedel, da moram govoriti ljudem ... Toda tista žena, tista žena ... Njeno zgodbo bi še vedno rad razvzel ...

Tako je govoril o oni neznani ženi, ki ga je spominjala po podobnosti nje, a po življenju in imenu dunajske ljubice in ji tistega dne konec aprila povedal še marsikaj, kar se mu je dozdevalo, da je »zagrešil« v življenju.

— Grešnik sem, velik grešnik, Zofka, — je govoril o »grehih«, ki jih je delal že od rosnih let, najprej materi, potem drugim, s katerimi ga je povezovala usoda, dokler jih ni pustil na razcestjih in nadaljeval pot sam za lepoto, za umetnostjo, ki ga je terjala zase in ki ji je moral slediti, naj je hotel ali ne.

Zofka ga ni razumela in še sedaj ne more razumeti, zakaj se je obtoževal, če so se vsi ti njegovi »grehi«, kakor jih je imenoval, spreminjali v njegovem delu v lepoto. Odkrival jih je,

izpovedoval se jih je, kesal, trpel zaradi stvari, ki bi si jih drugi ljudje nikoli ne gnali k srcu, kaj šele, da bi jih imeli za »greh« ali krivico, ki so jo storili bližnjemu, on pa je nosil svoje krivice in od življenja izmučeno srce na dlaneh.

— Trpel si. Trpel tudi za druge. Če kdo, si ti zaslužil nebesa, čeprav vanje ne verjameš, — mu je rekla.

— Ti seveda verjameš? — jo je pogledal.

— Verjamem, — je rekla. Nebesa so vendar plačilo za revne in nesrečne. Takrat bodo lahko videli in uživali stvari, ki jim na zemlji niso bile dane. Na primer ona si bo ogledala vse kraje in pokrajine na svetu, vse lepote, ki jih skriva svet. Z neba jih bo gledala ali pa potovala, potovala po svojih željah, kamor se ji bo zahotelo.

Tako je govorila, dolgo govorila.

— Ali mi ne bo lepo, ko bom v nebesih. Vidiš že zaradi tega verujem vanje, ker verujem, da bomo nekoč tudi revni in ubogi deležni dobrot in lepote.

— To je vera v lepoto. Vera v dobroto. Le veruj, Zofka! Dobra si. Dobra in lepa, pa o tebi in zate nisem še nikoli pisal.

— Pisal si Janez, saj je vse, kar sem brala, bilo napisano zame kakor za druge. Za ljudi, za nas si pisal. Mar nimam prav?

— To že, — je pritrdil.

— In misliš, da to ni dovolj?

— Ne vem. Morda imaš prav? Toda ti bi bila vredna posebne zgodbe ali vsaj lepe pesmi ... No, morda bom še napisal ... Toliko stvari je, ki bi jih človek še rad ...

— Jaz sem zadovoljna in srečna s knjigami, ki si mi jih podaril. In s tem, kar si mi napisal v spominsko knjigo. Vidiš, tisto je samo zame, samo moje ...

Zofkina spominska knjiga je odprta. Odprta že od trenutka, ko je zvedela za Cankarjevo smrt. Lani 15. julija ji je napisal te vrstice, izpisane z drobno, fino izpisano pisavo:

— Rekla si mi, da naj Ti napišem nekaj besed v spominsko knjigo — to je bilo, kakor da bi me v glasni in pijani družbi poklical, naj Ti pogledam v oči in Ti vpiroč vseh povem vse tisto, kar je v meni. Jaz pa mislim, Zofka, da je boljše, če se pomeniva med seboj, kadar gostje odidejo ...

Zofka strmi v te vrstice in roma skozi spomine minulih dveh let, gleda Janeza, kako je sedel ob peči lansko zimo, drhtel od mraza in bolezn, o kateri pa ni nikoli tožil ne iskal zdravnikov. Prvič je sedel tja tisto viharno jesensko noč, ko je »Rožce« že zaprla, nekdo pa je trkal in trkal in ko je vprašala, je po glasu spoznala njega. Odprla je in ga prestrašena pogledala, mokrega, razburjenega, brez klobuka in z razmršenimi lasmi.

— Za božjo voljo, Janez, kakšen pa si, — je rekla in mu pokazala, naj sede k peči, da se ne prehladi, on pa je bil potr in zmeden s solzami na licih, nepovezano in razburjeno hlipal o nekem papirju, ki so ga imeli v ugijski kleti.

— Ali sem jih! Z besedami veš! Še Zupančič ni razumel. Še Zupančič je planil name in me udaril. Pomisli, Zofka, Zupančič ... še nikoli ni storil kaj takega, čeprav sva si bila v pogovorih marsikdaj ostra, toda prijatelja ... prijatelja sva bila vseeno ... Zdaj pa ... zdaj pa po prijateljstvu klobuta ... To boli, Zofka ... Boli, kadar ti prijatelj stori krivico ...

— Vse bo še dobro, Janez! Če je pravi prijatelj, se ti bo opravičil. Če se ne bo, ti ni bil nikoli resničen prijatelj ...

— Morda imaš prav, Zofka, — je rekel, a je že čez nekaj dni prišel prav po otroško razigran in srečen: Zofka, prijatelj je, pravi prijatelj! Hudo mu je, bolj, kakor je bilo meni. Opravičil se mi je. Med pravimi prijatelji ne more biti nič takega, kar bi se moglo sprevreči v sovraštvo. Pravi prijatelj se zna opravičiti in pravi prijatelj zna odpustiti ...

Tako je govoril in sedel k peči, kakor vselej vrgel nogo čez koleno, se naslonil na mizo, pod prlo glavo z levico pod brado, tako da je njegova, v pest stisnjena roka skrivala del brade do levega lica, le palec in kazalec sta bila iztegnjena, palec pod levim ušesom, a kazalec je bil kakor majhen srp položen čez ustnice. Nekeč mu je v šali rekla, da s kazalcem žanje brke. Misli je, da bo užaljen, zato je takrat hotela naglo spremeniti tok pogovora in se spomnila, da je že zdavnaj hotela brati njegovo povest »Hiša Marije Pomočnice«, ki je ob izidu leta 1904 povzročila toliko prahu in napadov s strani nekaterih slovenskih kritikov.

Obiščite nas

VSE ZA SOLO
UGODNO KUPITE V

MLADINSKI KNJIGI KRANJ,
Maistrov trg 1.
na
gorenjskem sejmu

UPRAVNI ODBOR LESNO INDUSTRIJSKEGA PODJETJA BLED

ra: pisuje na podlagi določil
Statuta podjetja

delovno mesto

OBRATOVOODJE

Lesno industrijskega obrata
Mojstrana

Pogoji zasedbe:

Delovno mesto lahko zasede oseba, ki ima:

visoko ali višjo strokovno izobrazbo lesne stroke z najmanj 3 leta prakse v lesni industriji pri lesno predelovalnih obratih;

visoko ali višjo strokovno izobrazbo gozdarske stroke, z najmanj 5 let prakse pri lesno predelovalnih obratih;

srednjo strokovno izobrazbo lesne stroke za lesno predelovalne obrate, z najmanj 8 let prakse.

Prijave, kateri morajo kandidati priložiti dokazilo o izpolnjevanju pogojev in kratak življenjepis, sprejema kadrovska organizacijski sektor podjetja 15 dni po objavi razpisa.

Tekmo- vanje harmo- nikarjev na Pokljuki

Na Pokljuki v gostišču »Pri tabornem ognju« je bilo v nedeljo drugo tekmovanje starejših harmonikarjev, ki se ga je udeležilo 28 tekmovalcev.

V igranju partizanskih pesmi je zmagal 49-letni Stane Laharnar iz Vodice. Prejel je prehodni kip, darilo Odbora Prešernove brigade, ki je bil tudi organizator tekmovanja, hranilno knjižico KBH Ljubljana z vpisanimi 100 movi-mi dinarji ter čedro in coklo, katero mu je podarilo podjetje Ljubljana Transport.

Domače viže je najbolje zaigral Franc Franko iz Javornika. Mengeška tovarna glasbil ga je nagradila s harmoniko. Drugi je bil Franc Sušnik iz Viča. Prejel je nagrado Pavlihe in KBH iz Ljubljane. Tretji je bil Andrej Hodnik iz bohinjske Srednje vasi, četrti Franc Vončina iz Javornika, peti pa Jakob Hiti iz Ljubljane, ki bo letos praznoval zlato poroko in je bil tudi najstarejši udeleženec tekmovanja na Pokljuki.

J. K.

Roparski zaklad

JULIUS
MADER

23

Čeprav so mnogi izmed nas postali po tolikih letih mučnega logoraštva trdi in neobčutljivi, so vendar ob teh pričah o žalostni usodi svojih najbližjih, o tihi smrti dojenčkov in starcev, stiskali pesti v onemoglem besu. Vendar je tudi v tej naši z žico opleteni mrtvašnici živel duh odpora. Kadar je le bilo mogoče, so obstali stroji. Ali ni bilo mogoče najti kakkega sestavnega dela ali je po nenadni okvari zmanjkalo kak neobhodni material. Tudi sam sem lahko pri retuširanju povzročil, da je marsikateri bankovec šel v tisk pozneje, kakor bi moral. Večkrat sem dal v nadaljnjo obdelavo stvari, kjer sem prej na neopaznih mestih izbrisal cele črke ali jih enostavno nišem retuširal, kar je pri neizogibnem odkritju ob kontroli povzročilo velike zastoje v proizvodnji.

Nekega dne je prišlo povelje, da moramo popolnoma prenehati z delom in malo pozneje tudi demontirati vse stroje. Tiste dni se je močno stisnil obroč sovjetske armade okoli Berlina in letalski napadi so se množili od ure do ure. V mučnem strahu za svojo usodo smo, zmedeni od nasprotujočih si vesti, pričakovali svojo likvidacijo, kakor hitro bo zapakiran zadnji stroj in zabiti zadnji zaboj z denarjem. Zgodilo pa se je drugače. Zaenkrat nas še niso »pospravili«, ampak so nas z vsemi stroji in preostalim materialom vred poslali v Mautchausen v zloglasni karantenski blok št. 20. Kaj lahko od tamkajšnjih esesovcev pričakujemo, se je videlo z obrazov tamkajšnjih lagerführerjev Bachmeierja in Ziereisa, ki sta radovedno zijala v nas. Vendar smo še vedno bili pod »varstvom« SD in taboriščna SS se ni smela vmešavati v njene zadeve.

Ko smo se čutili že povsem izgubljene, so nas ponovno poslali na pot, v smeri Redl-Zipf. Prišli smo v delovno taborišče Schlier. Tu smo z največjo naglico znova vzpostavili celotno delavnico, zabetonirali stroje in z mrzlično naglico razpakirali material. Krüger je imel nagovor, v katerem je povedal, da gre spet »navzgor« in naj si zato ne delamo nikakih utvar glede izida vojne, ker je »končna zmaga zagotovljena«. Naša prehrana se je skrčila na vodeno juho, ki smo jo dobili enkrat na dan, in pa hlebec kruha za deveterico jetnikov. Pri tem pa smo shujšani do kosti vlačili težke in najtežje strojne dele, kopali, sekali in grebli ob vsakem vremenju, podnevi in po noči. Delali smo v dveh izmenah kakor v bloku 19. In tudi tukaj smo imeli žrtve, ki jih je povzročila lakota.

Medtem pa je postal politični položaj iz dneva v dan bolj napet. Esesovci so si, kakor smo skrivaj ugotovili, že priskrbeli navadne vojaške uniforme, Krügerja pa sploh ni bilo več videti. Prepustil nas je nadzorstvu surovega Hannscha, najbolj priskutnega esesovskega tipa, kar sem jih kdaj srečal. Ko je postal položaj kočljiv, smo morali v velikih zemeljskih luknjah sežgati vse izvržene funtovske bankovce. Na tisoče in tisoče se jih je spremenilo v dim. To nam je bilo v zadovoljstvo, obenem pa so se nam stiskala srca. Kajti z vsakim zgorelim bankovcem je izginevalo tudi naše upanje, da bomo ostali pri življenju.

Nekaj dni nato so nas spet v naglici naložili na tovornjake. Zdaj smo vedeli, da se bo naša usoda odločila. Bil sem v transportu prvih petdesetih. Prispeli smo do zloglasnega koncentracijskega taborišča Ebensee nedaleč od letovišča Bad Ischl in Gmunden. Ker smo morali biti še vedno strogo ločeni od drugih, so nas vtaknili v prazne esesovske barake na zgornji strani taborišča, kjer nismo mogli niti se deti niti ležati, tako na tesno so nas stlačili skupaj. Čez nekaj časa je prispel še drugi transport, tretji pa nič več. Kakor smo pozneje izvedeli, je morala ta skupina peš do Ebenseeja. Ta pohod je potekal zelo dramatično, ker se je dvema posrečilo pobegniti. V podzemeljskih rovih Ebenseeja bi nas morali skupaj z dvajset tisoč interniranci vreči v zrak. Pod pretvezo, da gre za njihovo lastno varnost pred »zlobnimi Američani«, so jih skušali spraviti v rove. Seveda so se vsi branili in so bili končno prepuščeni svoji lastni usodi. Tudi nas so premestili v odprto taborišče. Tam smo videli, kako so esesovci pobirali svoje stvari in bežali. V taborišču se je pojavila bela zastava. S stisnjenimi zobmi in s solzami v očeh smo si stiskali roke. Okoli poldneva 5. maja 1945 so se privarili prvi ameriški tanki in naše taborišče. Nastalo je nepopisno veselje. Na stotine do okostja shujšanih ljudi je s krikom in jokom teklo proti tankom. Tudi tem trdim in v boju preizkušenim vojakom so tekle solze kakor nam. Razlegalo se je petje vseh mogočih nacionalnih himen. Tisoči so hkrati jokali in se smejali, ter si z vriskanjem dali duška za vse dolgoletne muke.

Tovarna sanitetnega materiala Domžale

AVTOMOBILSKE APOTEKE V PLASTIČNI IN PLOČEVINASTI EMBALAZI, PO JUS H.H2 800 ZA OSEBNE IN TOVORNE AVTOMOBILE.

izdeluje

AVTOMOBILSKI APOTEKI STA ZELO IZPOPOLNjeni, KAKOR PO VSEBINI TAKO V EMBALAZI, SAJ SMO PREJELI ZA AVTOMOBILSKO APOTEKO V PLASTIČNI EMBALAZI NAJVIŠJE PRIZNANJE — OSKAR 1968.

CENJENIM POTROŠNIKOM PRIPOROČAMO NAŠE IZDELKE.

Brezskrbno vožnjo za včlanom vam bo omogočila prav avtomobilska apoteka, kajti pomnite: boljše je imeti apoteko brez nesreče, kakor nesrečo brez apoteke.

KMETIJSKO
ŽIVILSKI
KOMBINAT
SKLADIŠČE
KRANJ
(bivši Bekscl)

obvešča

potrošnike krmil, da ima stalno na zalogi razna krmila za:

- kokoši nesnice in piščance
- krave molznice in tele
- prašiče
- koruzo v zrnju, šrot, pšenico, pšenico, tropine itd.

Cene zmerne
Dostava hitra

TURISTIČNO
DRUŠTVO
JEZERSKO

TRADICIONALNI

OVČARSKI BAL

NASTOJAJO
MLADI
FOLKLORISTI
Z JEZERSKEGA

PRIREDI 10. 8. 1969
OB 14. URI

OB PLANSAR-
SKEM JEZERU

Vabljeni

DELO BO V KRAKEM IZŠLO PRI ZALOŽBI BOREC

Veletekstil, Ljubljana — v Tržiču

PRODAJA NA KREDIT

OBVEŠČA PREBIVALCE TRŽIČA IN OKOLICE, DA BO ODPRTA TRGOVINA V TRŽIČU, PRI MOSTU V SOBOTO, DNE 9. 8. 1969 OB 9. URI.

Trgovina bo bogato založena z vsem tekstilnim blagom: metersko blago, konfekcija, trikotaža, perilo, odeje, preproge itd. V nedeljo 10. 8. bo trgovina odprta od 8. do 12 h

Na dan otvoritve v soboto 9. 8. 69. na vse blago izredni 10 % popust. Za obisk in nakup se priporoča

Veletekstil Ljubljana
POSLOVALNICA TRŽIČ

Prodajam

Prodajam več šivalnih STROJEV za torbarsko obrt in več sedlarskih STOLOV. Kajzer, Virmaše 84, Skofja Loka 3648

Prodajam nov GUMI-VOZ — 16 col, srednje težki. Kobal Danica, Sp. Gorje 73 3671

Prodajam KOBILO, 4 leta staro, sposobno za vsa kmečka dela ali zamenjam za lažjega. Dolenc Johan, Krivo Brdo 2, Selca nad Skofjo Loko 3672

Ugodno prodajam HLADILNIK-himo s 5-letno garancijo in češki SOTOR za 4 osebe. Kliče št. telefona 23724 3712

Prodajam globok OTROSKI VOZICEK. Kranj, C. na Klancu 24 3713

PRODAMO SPOSOBNEGA KONJA

za vsa kmečka dela, star 5-6 let, teža cca 500 kg. Interesenti naj se oglase na GG Bled.

Prodajam OLJNI GORILNIK za centralno kurjavo. Naslov v oglasnem oddelku 3714

Prodajam dva PRASIČA, po 70 kg težka. Pšenična polica 7, Cerklje 3715

Prodajam mlade, dobre KOŠI (nesnice). Okroglo 24, pri Naklem 3716

Prodajam nekaj PSENICE po 1 N din in zimski CESEN po 9 N din za kg. Naslov v oglasnem oddelku 3717

Zaradi boleznih prodajam dve KRAVI, ena breja 8 mesecev, druga po teletu, Golnik 3 3718

Prodajam dva PUJSKA do 30 kg težka. Mišače 11 pri Otočah 3719

Motorna vozila

Prodajam VW 1200 Standard. Raizinger Alojz, Kupljenik 6, p. Bled

Prodajam dobro ohranjen AVTO NSU 110. Ing. Vrtačnik, St. Zagarja 9, Kranj 3720

Ugodno prodajam MOTOR guzzi 125 ccm. Lom 30, Tržič 3721

Prodajam FIAT 1300, (tudi na ček) ali menjam za 750. Naslov v ogl. oddelku 3722

Ugodno prodajam FORD-taurus 17 MTS. Senčur 177 3723

Prodajam FIAT 750, letnik 1965. Vzamem tudi ček. Senčur 228 3724

Prodajam MZ — ES 250 ccm, 1968, 12.000 km za 440.000. Lakota, Titova 70, Jesenice 3725

Kupim

Kupim zazidljivo PARCELO na Kokrici ali v Naklem. Naslov v ogl. oddelku 3726

Zaposlitve

Iščem žensko za varstvo otroka v okolici Kranja. Hrana in stanovanje preskrbljeno. Naslov v oglasnem oddelku 3727

Iščem pristojno mlado DEKLE za hišna dela. Na razpolago lastna soba z mrzlo in toplo vodo. Z družino se lahko odpeljete 17. avgusta t. l. z družinskim avtom. Ponudbe pošljite na Elsbeth Jahnke, camping Šobec, p. Lesce 3728

Sprejemam VAJENCA za pečarsko obrt. Jenkole Stane, pečarstvo, Valburga 46, Smlednik 3729

OPOZORILO

Kot dedinja pokojne Helene Kokalj iz vasi Mišlje pri Senčurju opozarjam, da nihče ni upravičen brez moje privolitve prodajati karkoli iz zapuščine pokojne Helene Kokalj. Zoper vsakogar, ki tega ne bo upošteval, bom nastopila preko sodišča.

Kolman Anica,
Lesce, Dacarjeva 1

Kupcem pohištva

sporočamo, da bo trgovina s pohištvo in vso drugo stanovanjsko opremo

DEKOR Kranj
Koroška 35

v času Gorenjskega sejma od 8. — 19. 8. 69

odprta neprekinjeno
od 7. — 19. ure.

Izredno bogata izbira pohištva

vedno v poslovalnici
DEKOR KRAJ
Koroška 35

Stanovanja

Prodajam nedograjeno HISO pod streho v Vodica. Hiša stoji na parceli 600 m² in na izredno lepi sončni legi. Cena zelo ugodna. Ogled je možen vsak dan. Nastran Franc, Vodice 50 nad Ljubljano 3480

HISO manjšo ali pol hiše (nadstropje) v okolici Bleda kupim. Ponudbe poslati Knaflič Mariji, Bled, c. v. Vintgar 6 3703

Nujno rabim enosobno stanovanje v Skofji Loki ali bližnji okolici. Kranj, Tomažičeva 17 3707

Nujno iščem prazno ali opremljeno SOBO v Skofji Loki. Dam nagrado 300 N din. Naslov v oglasnem oddelku 3730

Iščem neopremljeno SOBO v okolici Kranja. Nartnik Rezka, tovarna IBI, Kranj 3731

Oddam SOBO dvema FAN-TOMA. Naslov v oglasnem oddelku 3732

Defektologinja išče SOBO v Kranju. Naslov v oglasnem oddelku 3733

Preklici

Kepic Sidonija iz Kranja, Stara cesta 19, preklicujem žaljivke, ki sem jih javno izrekla dne 19. 7. 1969 o Masič Dragu iz Kranja, C. 1. maja 2 3735

Izgubljeno

Našel sem staro moško KOLO pri letnem kopališču Kranj. Cater Anton, C. Koroškega odreda 26 3734

KRKA

ODDELEK ZA ZDRAVILNA ZELIŠČA NOVO MESTO

Nabiralcem zdravilnih zelišč

SPOROČAMO, DA ODKUPEJEMO LETOS NAD 100 VRST RAZNIH ZDRAVILNIH ZELIŠČ

Na vašo željo vam pošljemo cenik.

Odkupujemo tudi SUHE GOBE in SUHE LISIČKE, ki jih prevzemamo po kvalitetah in po najvišji dnevni ceni. LEPŠE BLAGO — VIŠJA CENA!

Poleg plačila za oddano blago zahtevajte za vsakih zasluženih 50 dinarjev (5000 starih dinarjev) še nagradni kupon, s katerim boste soudeleženi pri VELIKEM NAGRADNEM ZREBANJU 23. 11. 1969. Glavni dobitnik je AVTO ZASTAVA 750. Razen tega vas čaka še 199 bogatih nagrad!

Čim več nagradnih kuponov boste zbrali do 31. oktobra 1969, tem večja je možnost, da postanete srečni dobitnik lepih nagrad.

V krajih, kjer kmetijske zadruge ne odkupujejo zdravilnih zelišč za našo tovarno, VABI-MO K SODELOVANJU AGILNE ORGANIZATORJE za nabiranje in odkup zdravilnih zelišč in gozdnih sadežev.

Dobro organizirano nabiranje zdravilnih zelišč in gozdnih sadežev vam nudi ugoden za-služek.

Za vsa pojasnila in navodila se obračajte direktno na naslov:

KRKA, tovarna zdravil, oddelek za zdravilna zelišča, Novo mesto, Novi trg 9, telefon 21-304

VELEŽELEZNINA VAS VABI NA XIX. GORENJSKI SEJEM
MERKUR REKLAMNA PRODAJA, sejemske cene
K R A N J
Velika izbira potrošniškega blaga

Nudimo popust pri nakupu

- MOTORNIH KOLES
- BIKIKLOV

od 150 do 200 N din
od 5 % do 7 %

slovenija avto

NA GORENJSKEM SEJMU V KRANJU
V PAVILJONU NA RAZSTAVIŠČU II. PRED
TEKSTILNO SOLO

OBIŠČITE NAS!

POSLOVALNICA KRANJ

Nesreče zadnjih dni

V Zalem rovtu pri Trziču je v nedeljo dopoldne nenadoma prečkala cesto Marija Stojanovski iz Trziča. Osební avtomobil nemške registracije, ki je privozil prav tedaj, je Stojanovski odbil 7 metrov daleč, kjer je obležala s hudimi poškodbami.

V vasi Gaberk pri Poljanah je v nedeljo zvečer v levem ostrem ovinku zaradi neprimerne hitrosti zaneslo s ceste osební avtomobil, ki ga je vozil Jože Mohorič. Vozilo se je prevrnilo okoli 8 metrov globoko pod cesto. Nastala je le materialna škoda za okoli 6000 din.

Zaradi prehitre vožnje je v nedeljo zvečer na cesti med Lipnico in Taležem zapeljal s ceste voznik osebnega avtomobila Jože Podobnik iz Hraša. V nesreči je bil voznik huje poškodovan, medtem ko sta bila Emil Gračar in 3-letna Maja Gračar le laže ranjena. Škode na avtomobilu je za 10.000 din.

V nedeljo nekaj pred polnočjo se je na cesti drugega reda med Brnikom in Lahovčami pripetila huda prometna nesreča. Voznik fiata 750 Peter Juhant, star 24 let, iz Gore pri Komeni se je iz neznanega vzroka zaletel z levim delom avtomobila v kombi, ki ga je vozil Ivan Rožman iz Mengša. Pri trčenju se je fiat 750 vnel in popolnoma zgorel. Voznik Peter Juhant je umrl na kraju nesreče. Sopotnike v osebnem avtomobilu Filipa Koželja, Draga Oblaka in Mileno Kožuh so hudo poškodovane odpeljali v ljubljansko bolnišnico. Škode na vozilih je za 25.000 din.

V nedeljo dopoldne okoli enajste ure je v Dovjem osební avtomobil, ki ga je vozil Marko Miklič iz Ljubljane zadel 5-letnega Marjana Smukavca iz Mojstrane, ki je nenadoma z desne strani pritekel pred vozilo. V nesreči je bil otrok hudo ranjen in so ga odpeljali v jeseniško bolnišnico, kjer pa je kasneje umrl.

V ponedeljek, 4. avgusta, je na cesti prvega reda pri Drulovki med Jeprco in Kranjem voznica osebnega avtomobila Tatjana Smodiš iz Kranja v levem blagem ovinku zapeljala v desno in trčila v obcestni kamen. Avtomobil se je prevrčal po njivi in obstal na kolesih kakih 75 metrov od ceste. Voznica je v nesreči dobila tako hude poškodbe, da je med prevozom v bolnišnico umrla.

Na cesti maršala Tita na Jesenicah je v ponedeljek avto-bus, voznik Anton Pogačnik, zadel 6-letnega Darka Burjo z Jesenic, ki je nenadoma pred avtobusom z leve strani prečkal cesto. Dečka so hudo ranjenega odpeljali v bolnišnico.

L. M.

Smeri ni nakazala

Včeraj ob 5,25 zjutraj je na cesti I. reda v Zirovnici prišlo do prometne nesreče, v kateri je bil hudo poškodovan voznik motornega kolesa KR-13-896 Franc Poldo z Bleda, Korintjska 2. Nesrečo je zakrivila voznica Marija Gerlich iz Gertenberga (ZRN), ki je s svojim avtomobilom WOR-U 250 zavila z glavne ceste v levo, na stransko pot, in pri tem zbila Franca Poldo.

Zahvala

Ob prerani izgubi naše ljube hčerke in sestre

Marije Oselj

se toplo zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v teh težkih dneh pomagali in z nami sočustvovali. Posebno zahvalo pa smo dolžni č. duhovščini za spremstvo, g. Krakar Jožetu in Slabe Antonu. Zahvala tudi dekletom iz Vogelj, sodelavcem ter sindikatu predilnice II Tekstilindusa, nadalje Želko Mariji za izrečene ganljive besede ob odprtem grobu, darovalcem cvetja in vencev ter vsem, ki ste jo spremenili na poti v njen prerani grob.

Zalujoči: mama, sestre: Helena in Angelca z možem

Vogljje, dne 2. 8. 1969

Kino

Kranj CENTER

6. avgusta amer. barv. film SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 16., 18. in 20. uri

7. avgusta amer. barv. film SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 16. in 18. uri, japonski barv. CS film INVAZIJA IZ VESOLJA ob 20. uri

8. avgusta japon. barv. CS film INVAZIJA IZ VESOLJA ob 16., 18. in 20. uri

KINO

V SLOVENIJI

prvi

filmski cocktail

na 70 mm filmski trak, dne 22. avgusta 1969

V KINU CENTER

Prodaja vstopnic od 18. avgusta dalje.

Kranj STORŽIČ

6. avgusta amer. barv. CS film ALVAREZ KELLY ob 16., 18. in 20. uri

7. avgusta amer.-angl. barv. CS film VRAZJI FANTJE V LETECIH SKATLAH ob 17. in 19.30.

8. avgusta amer. barv. film SMESNE STVARI SO SE ZGODILE NA POTI V FORUM ob 16. in 20.30., amer. barv. CS film PRISLI SO V CORDURO ob 18. uri

Tržič

6. avgusta nemški barv. CS film VELIKA KACA ob 18. in 20. uri

Kamnik Duplica

6. avgusta švedski barv. film ROKE GOR FREDY ob 19. uri

7. avgusta švedski barv. film ROKE GOR FREDY ob 20. uri

Škofja Loka SORA

6. avgusta amer. barv. film GOSPODU Z LJUBEZNIJO ob 18. in 20. uri

7. avgusta amer.-meh. barv. film 48 UR DO SMRTI ob 20. uri

8. avgusta amer.-meh. barv. film 48 UR DO SMRTI ob 18. in 20. uri

Jesenice RADIO

6. avgusta italij.-jugosl. barv. film TUJEC V MESTU

7. avgusta amer. barv. CS film SEX IN SAMOSTOJNA DEKLICA

8. avgusta amer. film PRE-RIJA V PLAMENIH

Jesenice PLAVŽ

6. avgusta amer. barv. CS film SEX IN SAMOSTOJNA DEKLICA

7.—8. avgusta amer.-jugosl. film KLETEV ZVESTE ZENE

Zirovnica

6. avgusta meh.-italij. barv. film POJEM ZA PANCHO VILO

Dovje — Mojstrana

7. avgusta mehiš.-italij. barv. film POJEM ZA PANCHO VILO

Kranjska gora

7. avgusta meh.-italij. barv. film TUJEC V MESTU

Radovljica

6. avgusta franc. barv. film LAMIEL ob 18. in 20. uri

7. avgusta franc. barv. film LAMIEL ob 20. uri

8. avgusta italij. barv. film IMENUEM SE PECOS ob 20. uri

Bled

6. avgusta franc. barv. film VSAKO SREDO ob 18. in 20.30.

Kozolec pogorel

V soboto, 2. avgusta, popoldne je izbruhnil požar na kozolecu-dvojniku ob cesti Kranj—Senčur. Kozolec je bil last Franca Grajzarja iz Kranja. Pogorela je tudi lesena lopa ob kozolecu ter kmetijsko orodje, ki je bilo

tam shranjeno. Tik pred požarom sta se pri kozolecu zadrževali M. K. in C. R. obe iz Kranja. Domnevajo, da je odvržena cigareta po malomarnosti omenjenih žensk začetnik požara. Škode je za 50.000 din.

Objestnost ali kaj?

V ponedeljek, 4. avgusta, sta se iz vasi Črni vrh nad Polhovim Gradcem peljala Stanislav Božnar iz Visokega in Martinka Košir. Pri odcepni ceste za Visoko je stal osební avtomobil znamke

škoda neznane registracije. Ko je mopedist hotel peljati mimo, ga je voznik udaril po glavi in nato še sopotnico. Ta je morala zaradi rane na glavi iskati zdravniško pomoč. Avtomobil je odpeljal v smeri Skofje Loke.

Vlom v bife

V noči od 31. julija na 1. avgust je neznanec vlomil v bife samopostrežne trgovine v Senčurju. Odnesele je 1690 din, liter vinjaka in aktovko.

Tatvina šotora

V noči od 1. avgusta na 2. avgust je neznanec iz zaklenjenega avtomobila znamke škoda, last Ivana Zrimška iz Kranja, ukradel šotor za štiri osebe. Avtomobil je bil parkiran pred blokom. Neznane je avtomobil verjetno odprl s ponarejenim ključem.

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk« Kranj, Korška cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835 21-860; uprava lista, malooglasna in naročniška služba 22-152 — Naročniki: letna 32, polletna 16 N din, cena za eno številko 0,50 N din. Mali oglasi: beseda 1 N din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Obisk pri naših telesnovzgojnih organizacijah

Nogometaši Tržiča jeseni startajo

Sredi spomladanskega dela prvenstva gorenjske nogometne lige so tržički nogometaši prenehali nastopati. Zdaj pa smo zvedeli, da so začeli z resnimi pripravami, da bi v jeseni vendarle ponovno zaigrali v gorenjski ligi. Pred dnevi se je sestel iniciativni odbor, ki bo pripravil vse potrebno za ponoven start Tržičanov v jesenskem delu prvenstva. Znani nogometaši Tržiča Jelko Kraševac, Blagoje Ivanovski in Marjan Mežek so z nekaterimi ljubitelji nogometa v Tržiču ustanovili iniciativni odbor. Ze na prvem sestanku so sklenili, da bodo jeseni nastopali v gorenjski ligi s člansko in mladinsko ekipo. Klubska blagajna je trenutno prazna, vendar upajo, da se bo finančna situacija do začetka prvenstva uredila. Preuredili bodo tudi slačilnice in sanitarije na nogometnem igrišču. Trenerske posle bo po vsej verjetnosti prevzel Marjan Mežek, tehnično vodstvo pa bo v rokah Jelka Kraševca in Blagoje Ivanovskega.

Upamo, da bodo jeseni tržički nogometaši uspešno startali, in da se ne bo več pripetil dogodek kot letos spomladi.

Pred dnevi pa je bila tudi že letna konferenca NK Tržič. Za predsednika so izvolili dolgoletnega igralca in nogometnega sodnika Edija Končino.

D. Humer

Vaterpolo

Čudni rezultati vaterpolistov Triglava Katastrofa v Pančevu, zmaga v Beogradu

Poročali smo že, da so vaterpolisti Triglava doživeli hud poraz v Pančevu. Nekoliko pa nas je razveselila novica, ki je prišla iz Beograda, kjer so igralci Triglava z 9:5 premagali Crveno zvezdo. Za tekmo v Beogradu so se Kranjčani zaradi gostoljubnosti vaterpolistov Partizana solidno pripravili in s tem zveznim ligašem odigrali pred srečanjem s Crveno zvezdo tri prijateljske tekme. Vsa ta srečanja so veljala kot trening za obe ekipe in niti v eni tekmi Kranjčani niso doživeli tako hudega poraza kot z ekipo Pančeva, čeprav so zaigrali proti ekipi državne prvaka.

Proti Crveni zvezdi so Kranjčani izvrstno zaigrali; bivši prvotigaš je tako v domačem bazenu doživel visok poraz. Lahko rečemo, da je bila igra odločena že v prvih minutah igre, ko je Triglav povedel z 2:0 z igralcem manj. Zanimivo je, da je bil eden najboljših vaterpolistov Triglava Mohorič kar šestkrat izključen iz igre na tej tekmi. Strelci so bili za Triglav: Balderman in Rebolj po 3, Nadižar 2, Kodek 1.

P. Didic

Danes v Kranju - Triglav : KPK

Nocoj ob 20. uri bo na letnem kopališču v Kranju kvalifikacijska tekma vaterpolistov KPK iz Korčule in domačega Triglava za vstop v prvo zvezno ligo. Domačini so favoriti v tem pomembnem srečanju. Kljub vsemu pa je pričakovati, da bodo gostje nudili močan odpor domačemu Triglavu. Omeniti velja, da bodo v ekipi KPK nastopili tudi znani igralci Arneri, Depolo, brata Jeričević in drugi. Kranjski Triglav bo nastopil v nocojšnjem srečanju v najmočnejši postavi. Pred tekmo pa so nekateri igralci Triglava dali naslednje izjave:

BALDERMAN: »Če bo publika dobro navijala za nas, smo vsekakor sposobni premagati goste iz Korčule.«

J. REBOLJ: Z neodločenim rezultatom ne bi bil zadovoljen. V Kranju moramo zmagati; skratka, če se hočemo uvrstiti med najboljše ekipe v državi, ne smemo v kranjskem bazenu izgubiti nobenega srečanja.

MOHORIC: »Gostje so favoriti, ali ...«

KLEMENČIČ: »Lani smo prvič premagali borbeno ekipo Korčule. Upam, da bomo uspeli tudi nocoj.«

P. Didic

Na mednarodnem turnirju prvi Kranj

V počastitev kranjskega občinskega praznika je NK Kranj organiziral mednarodni nogometni turnir, ki je bil v soboto in nedeljo na igrišču v Stražišču. Nastopile so štiri ekipe: razen domačega Triglava in organizatorja NK Kranj še zahodnonemška ekipa Ergolding in Annabichel iz Celovca. Vse štiri ekipe so bile zelo izenačene, kar priča tudi podatek, da so kar tri tekme od štirih končale neodločeno in so zmagovalca določile šele enajstmetrovke. Prvo mesto je osvojila ekipa Kranja, ki je v finalu odpravila zahodnonemško ekipo Ergolding z 8:7 po streljanju enajstmetrovk, medtem ko se je tekma v regularnem času končala neodločeno 3:3 (2:3). V tekmi za tretje mesto pa je kranjski Triglav izgubil s celovško ekipo 1:3 (0:1). V

predtekmovalju je Ergolding premagal Triglav s 5:4. Tekma se je v regularnem času končala neodločeno 2:2 (2:0). Kranjčani so namreč še pet minut pred koncem tekme vodili z 2:0, nato pa v eni minuti prejeli dva zadetka in so s tem gostje izenačili rezultat. Pri streljanju

enajstmetrovk pa so bili uspešnejši gostje iz ZRN. V drugi tekmi predtekmovalnja pa je Kranj premagal Annabichel s 5:2 (1:1, 0:1). Končni vrstni red: 1. Kranj, 2. Ergolding (ZRN), 3. Annabichel (Celovec), 4. Triglav.

J. Javornik

70 novih padalcev

V juliju je bil v Lescah republiški tečaj za osnovno šolanje padalcev. Tečaja se je udeležilo 70 začetnikov, od tega večina Gorenjcev, nekaj pa jih je bilo iz Ptuj, Maribora in Vrhnike. Vsak tečajnik je 10 do 12 krat skočil iz letala z višine 700 do 1000 metrov.

Poleg teh je bilo na tečaju še 30 starejših padalcev, ki so trenirali z višine 2000 m do 4000 m.

»Letos je bilo srečno leto,« je dejal učitelj padalstva Janez Brezar, »na tečaju ni bilo niti najmanjše poškodbe

padalcev.« Po mnenju tovariša Brezara je bil zavidljiv uspeh dosežen zato, ker so tečajniki prej obiskovali kvaliteten teoretičen tečaj.

Velika prednost letošnjega tečaja je bila tudi v tem, da so dobili nova padala za osnovno šolanje. Kot je izjavil tovariš Brezar, so jugoslovanska padala, ki jih izdeluje tovarna »Franjo Kluz« iz Beograda, trenutno najzanesljivejša padala na svetu. Padalo z rezervnimi deli stane 1.100.000 S din. Torej nekaj manj kot fičko.

J. Vidic

Tržič spet prvi

Na tradicionalnem mednarodnem turnirju v počastitev praznika občine Tržič so v nedeljo na Zalem Rovtu nastopile štiri ekipe — ASK Celovec, Borovlje, TVD Partizan — Krize in domači Partizan. Pred maloštevilnimi gledalci sta sodila Kranjčana Humer in Bevk.

Dokaj kvalitetno igro sta na turnirju pokazali prav domači moštvi, medtem ko so bili gostje iz Avstrije precej slabši.

REZULTATI: Krize : Borovlje 15:7 (9:3), Tržič : ASK 11:4 (4:1), Borovlje : Tržič 9:17 (3:4), ASK : Krize 4:8 (3:3), ASK : Borovlje 6:7 (2:4), Tržič : Krize 11:4 (4:1).

VRSTNI RED: 1. TVD Tržič, 2. TVD-Krize, 3. Borovlje, 4. ASK — Celovec.

Najboljši strellec turnirja je bil domačin Jakšič s 13 zadetki.

D. Humer

Poletno prvenstvo SRS v smučanju

Le dva naslova za Jeseničane

Na smučišču pod Prisojnikom je bilo v nedeljo letošnje slovensko prvenstvo v slalomu za vse kategorije, razen pionirjev in pionirk. Od šestih možnih naslovov so Jeseničani osvojili le dva, trije so pripadli mariborskemu Braniku in eden Enotnosti iz Ljubljane. Smučarsko društvo Radovljica je odlično izvedlo letošnje prvenstvo, ki je bilo že tretje po vrsti v zadnjih letih. V članski konkurenci je osvojil prvo mesto Ljubljčan Kavčič in si tako le letos priboril odlično mesto na domačih tekmovanjih. Kar mu ni uspelo zaradi poškodbe poizmi, mu je pa v avgustovski vročini. Dva glavna favorita — Jeseničana Gašperšič in Jakopič — sta odstopila in tako izpadla iz konkurence za naslov republiškega prvaka. Odlično pa se je izkazal tudi mladi Pesjak z Jesenic, ki se je uvrstil na drugo mesto.

Vrstni red najboljših: člani — 1. Kavčič (Enotnost), 2. Pesjak (Jesenice), 3. Gazvoda (Branik), 4. Soklič (Tržič), 5. Sevnikar (Branik) itd; starejši mladinci — 1. Jaunik, 2. Zavri (oba Branik), 3. Šmid (Radovljica), 4. Marguč (Enotnost), 5. Šauperl (Branik) itd; mlajši mladinci — 1. Bernik (Jesenice), 2. Pirnat (Branik), 3. Vovk (Jesenice), 4. Rant (Novinar), 5. Zupan (Jesenice); članice — 1. Pirnat (Branik), 2. Bem (Radovljica), — starejše mladinke — 1. Cizej (Branik), 2. Bizjak, 3. Čuček (obe Enotnost) — mlajše mladinke: 1. Pečar, 2. Gazvoda (obe Jesenice), 3. Pirnar (Novinar), 4. Mikeš (Radovljica), 5. Podgoršek (Enotnost) itd.

J. Javornik

Judoisti Triglava najboljši

Na turnirju štirih ekip v počastitev občinskega praznika Kranja so zmagali kranjski judoisti. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa Jesenic, tretja je bila Alpina iz Zirov, četrta pa ekipa Vrbe iz Korške. Rezultati: Alpina : Triglav 10:32, Jesenice : Vrba 30:10, Vrba : Triglav 23 : 20, Jesenice : Alpina 13:6, Jesenice : Triglav 10:23, Alpina : Vrba 40:10.

J. J.

Na Jesenicah veterani

V počastitev praznika občine Jesenice je bil minulo soboto rokometni turnir. Nastopilo je pet moštev: Kranjska gora, Kamnik, Radovljica, kranjski Veterani in Jesenice. Pred 200 gledalci sta tekmovanje sodila Jeruc in Humer (oba Podbrezje).

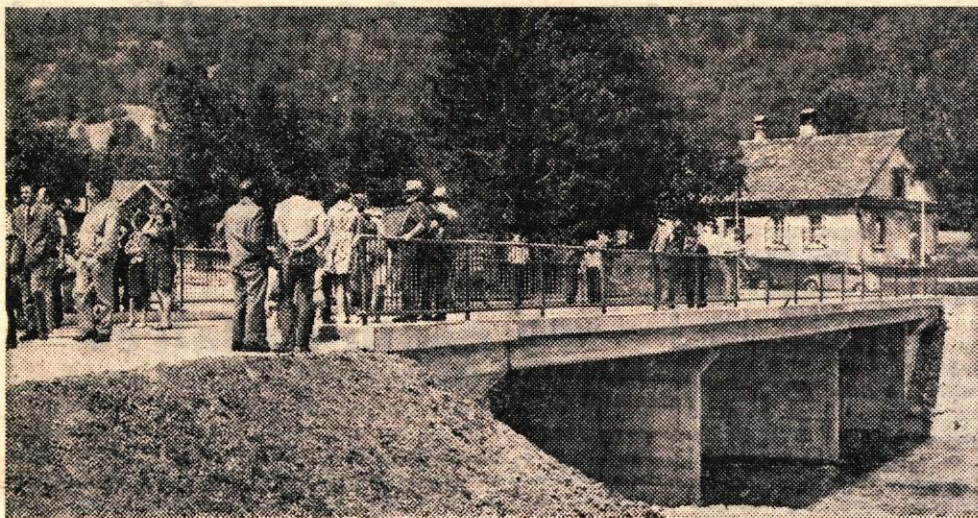
V zanimivih in borbenih igrah so bili najboljši Veterani iz Kranja.

Vrstni red: 1. Veterani, 2. Jesenice, 3. Kranjska gora, 4. Kamnik, 5. Radovljica.

-dh

Medveščak : Triglav 10 : 4

Vaterpolisti kranjskega Triglava so v ponedeljek zvečer nastopili proti Medveščaku z Zagreba in izgubili srečanje s 4:10 (1:1, 1:3, 1:1, 1:5). Za Triglav so bili uspešni: Balderman, J. Rebolj, Nadižar in Klemenčič. Igralci Triglava so močno odgovorili v zadnji četrtini, predvsem zaradi slabe kondicijske pripravljenosti nekaterih igralcev (J. Rebolj, Nadižar in Mohorič).

Nov most čez Savo v Mojstrani — Foto: F. Perdan

Praznik jeseniške občine

Spomin in zadolžitev

Po sobotni slavnostni seji so si odborniki in družbeno-politični delavci ogledali nekatere objekte v občini — Zanimiv primer spoznavanja in ocenjevanja družbenih prizadevanj in načrtov

1. AVGUST — SPOMIN IN ZADOLŽITEV. Te misli so bile v soboto dopoldne zapisane na slavnostni seji v dvorani jeseniške občinske skupščine. In te misli so izhajale tudi iz govora predsednika občinske skupščine Franca Žvana po tem ko je izvoljena delegacija v počastitev občinskega praznika položila v spomin na žrtve vence prec spomenik na železniški postaji, na Obranci in pred spomenik padlih talcev na Belem polju.

»Ne bom govoril o rezultatih, naporih, dosežkih in nalogah s številkami in odstotki, ker menim, da s primeranim opisovanjem in pravilno postavljeno besedo lahko povemo isto, kar nam povedo včasih suhoparne številke,« je v oceni enoletnega družbenega razvoja občine in nadaljnjih perspektiv dejal Franc Žvan. »In čeprav imamo premalo denarja, da bi lahko naredili vse naenkrat, nisem pesimist.«

Ugotovil je, da jeseniška občina ni ena tistih, kjer bi

se občinski proračun zaradi precej povečanih osebnih dohodkov polnil hitreje, kot so pričakovali. Dosedanji dotok proračunskih sredstev je namreč na Jesenicah za približno 5 odstotkov manjši od lanskega, zato si prizadevajo, da bi proračun vsaj napolnili. Velik uspeh pa bodo v občini dosegli že s tem, če bo jeseniška železarna poslovno leto končala brez izgube.

V prihodnje si bodo v občini prizadevali, da bi tako kot do sedaj, zgradili vsako leto vsaj en industrijski obrat

in tako postopoma rešil problem nezaposlenih žensk. Predvidevajo, da bo še prihodnje leto zrasel nov obrat tovarne Iskra na Plavžu in obrat živilske industrije. Prizadevanja, da bi odprli nova delovna mesta za ženske, pa teko tudi v obstoječih podjetjih. Tako se bodo odprle še večje možnosti z združitvijo Cokle z Vezeninami, v pripravi je gradnja nove proizvodne hale v podjetju Kovinar, razširja se Trgovsko podjetje Zarja, velike možnosti pa se bodo v prihodnje odprle v turizmu.

Organizirana in enotna prizadevanja za razvoj turizma v občini so se začela lani, ko se je 10 delovnih organizacij odločilo za uresničitev turističnega projekta. Projekt predvideva, da bi v občini dobili več novih turističnih

objektov. In čeprav se zaenkrat še nobena banka ni odločila za kreditiranje tega programa, so prepričani, da bodo uspeli.

Ko je govoril o zaposlenosti, je Franc Žvan dejal, da so letos kljub precejšnjim težavam naredili korak naprej. Medtem ko je prejšnja leta število zaposlenih upadlo, se je letos povečalo za 0,6 odstotka. V prihodnje pa predvidevajo, da bi v občini odprli vsako leto okrog 150 novih delovnih mest. Prav zato pa bo pri zaposlovanju ženske delovne sile v prihodnje treba misliti tudi na ustrezno kvalifikacijsko oziroma izobrazbeno strukturo le-teh.

Letos v občini končujejo tudi z razvojem trgovine. »In čeprav nekateri menijo, da smo našo trgovino preširoko zastavili, jo bomo morali še razvijati. Potrebovali bomo predvsem več specializiranih oziroma turističnih trgovin.«

V svojem govoru o razvoju turizma pa je tovariš Žvan izrazil protest zaradi stališča ZIS o gradnji Karavanškega predora ter za večja sredstva za vzdrževanje sedanje gorenske ceste, dokler ne bo zgrajena nova. Opozoril je, da tranzitna cesta v občini ni več varna.

Nazadnje pa je v svojem govoru na slavnostni seji dejal, da si bodo v občini tudi v prihodnje prizadevali za gradnjo stanovanj, razvoj varstva in razširitev šolske mreže ter za ureditev nekaterih kulturnih, telesnovzgojnih oziroma športnih in turističnih vprašanj.

Vsekakor zanimiva in zgledna pa je odločitev, da so si odborniki po končni seji lahko ogledali gradnjo nekaterih pomembnih objektov v občini. Tako so neposredno po govoru Franca Žvana lahko spoznali in ocenili prizadevanja ter hkrati načrte za hitrejši družbeni razvoj občine.

Najprej so si ogledali novo samopostrežno trgovino z bifejem, ki jo je ta ponedeljek na Tomšičevi ulici (nad železniško progo) odprlo Trgovsko podjetje Delikatesa z Jesenic. To je že 12. trgovina oziroma 6. samopostrežna trgovina tega podjetja. Graditi so jo začeli lansko jesen, skupaj z opremo pa je veljala okrog 100 milijonov starih dinarjev. Trgovina bo založena s prehrambenim in industrijskim blagom za gospodinjstva, v bifeju pa bo moč dobiti tudi tople jedi.

Po tem so si odborniki ogledali gradnjo ceste v Mostah, za katero je jeseniška občina (čeprav je to cesta I. reda) prispevala milijardo starih dinarjev. Po krajšem obisku v domu gasilcev jeseniške železarne in ogledu razstave ob 100-letnici železarne pa so si odborniki ogledali gradnjo nekaterih gospodarskih objektov: novih obratov Izirke, proizvodno halo Ko-

vinarja na Plavžu, skladišče Kovinotehne Celje in gradnjo nove klavnice na Plavžu.

Iz zanimivega ogleda omenjenih objektov povejmo, da so obrat Kovinarja na Plavžu gradili dve leti. Za ta obrat so namenili 650 milijonov starih dinarjev, v njem pa je danes zaposlenih 53 delavcev (od tega približno polovica žensk). Proizvajajo mreže za betonske konstrukcije, tkejo »žične tkanine« in režejo kovinske trakove. Proizvodnja je močno povezana z jeseniško železarno, v prihodnje pa nameravajo le-to še povečati, za kar pa bo potrebnih še približno pol milijarde starih dinarjev investicij.

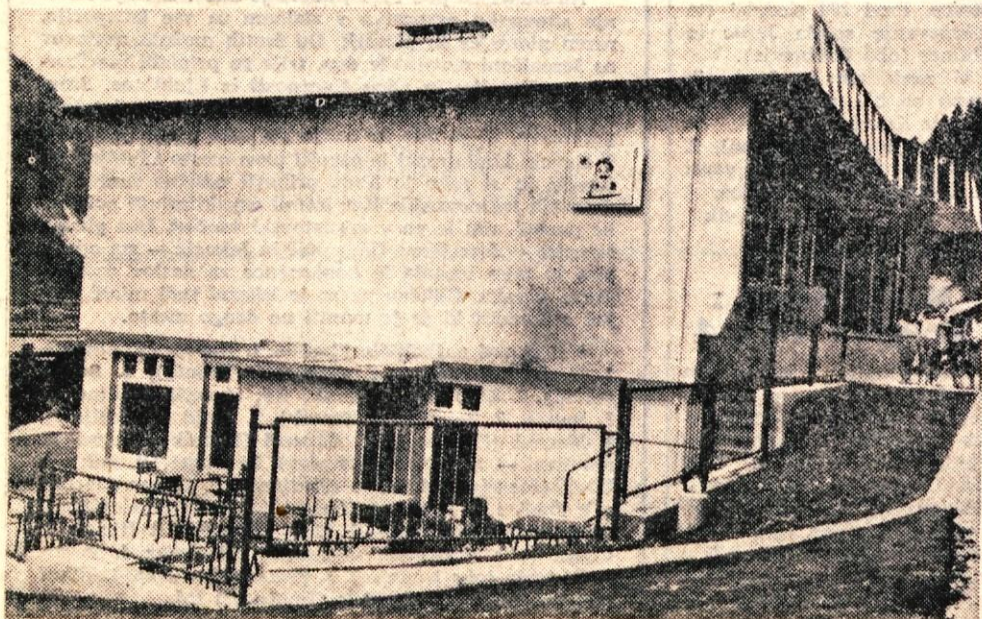
Prvi del nove klavnice, ki so jo začeli graditi maja letos, bo končan prihodnje leto. Do takrat nameravajo zgraditi novo klavnico in hladilnico. V naslednji (drugi) etapi pa še predelovalnico mesa.

Ob 14. uri je predsednik skupščine Franc Žvan v Mojstrani odprl nov most čez Savo. Z graditvijo tega mostu je bila odstranjena zadnja škoda, ki jo je v občini povzročila povenjenj 1966. leta. Hkrati je predsednik ob tej priliki rekel, da bo v prihodnje treba zgraditi še nekatere nove mostove, med drugim na Piškovci, Javorniku itd. Most v Mojstrani je zgradilo SGP Sava Jesenice, stane pa 47,5 milijona starih dinarjev.

Po ogledu zavarovalnih del na obrežju Save v Mojstrani pa so si odborniki ogledali še gradnjo osnovne šole v Kranjski gori, ki bo jeseni pod streho in končana septembra prihodnje leto. Po tako zanimivem in pestrem celodnevem programu pa so odborniki pri hotelu Spik v Gozd Martuljku pripravili krajši piknik.

Tako je torej potekal sobotni delovni in hkrati slavnostni dan odbornikov ter predstavnikov družbenopolitičnih organizacij jeseniške občine. Spominjajoč se dosežkov zadnjih let so se lahko prepričali o prizadevanjih in naporih ter nadaljnjih nalogah v občini. Takšna oblika seznanjanja in dogovarjanja je prav gotovo zelo neposredna in hkrati vzpodbudna za nadaljnje reševanje problemov.

A. Zalar

V ponedeljek so v Tomšičevi ulici na Jesenicah odprli samopostrežno trgovino z bifejem — Foto: F. Perdan

za vsakogar
nekaj
v trgovinah

ŽIVILA

Ž
K
KRANJ